

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

N:o 2
Kesäkuu
2024

Puolustusvoimat ja Pohjanmaan aluetoimisto näkyvät maakuntien arjessa ja juhlissa

Kevätkausi on ollut alue-toimistolla varsin kiireistä ja työntäyteistä aikaa. Se on kuitenkin kannustavaa, sillä kyse on yhteisestä asiastamme, maanpuolustuksesta.

Palataan vielä hetkeksi talviaikaan. Talvisodan päättymisen muistopäivänä 13.3. käynnistyi aluetoimiston johdolla Puolustusvoimien vanhin kilpailu, Oltermannin hiihto. Se on Maavoimien järjestämä vaativa sotilaan fyysisen toimintakyvyn koulutus-tapahtuma. Ensimmäisen kerran Oltermannin hiihto järjestettiin jo vuonna 1933. Tapahtuma toteutettiin tänäkin vuonna perinteitä noudattaen, joista tärkein on viestin tuonti Oltermannille. Vuoden 2024 Oltermannina toimi Maavoimien henkilöstöpäällikkö eversti Petteri Tervonen.

Alkujaan 3. divisioonan kilpailuna järjestetyn tapahtuman perustarkoituksena oli joukko-osastojen sotilaallisen ja urheilullisen hiihtotaidon kehittäminen. Tämä tarkoituksena on ollut kestävä ja viisaasti asetettu. On myös erityisen hienoa, että osallistujajoukko on laajentunut nykyisellään kattamaan ainakin periaatteessa kaikki Puolustusvoimien joukko-osastot ja laajasti reserviläisiä. Tämän vuoden hiihtoon osallistui yhteensä 23 partiota, joissa 345 henkilöä.

Pohjoisen olosuhteiden ja niiden edellyttämien taitojen hallitseminen on tälläkin hetkellä ajankohtaista. Hiihtoreitin tavoitteellisuutta on pidetty alusta alkaen vähintään 100 kilometrin hiihtomatkaa.

Hiihdon lähtölaukaus ammuttiin 14.3. klo 19.00, joten joukkueiden yö kului hiihtotapailella. Hiihtoreitti kulki Etelä-Poh-

janmaan ja Satakunnan alueella. Joukkueet oli varustettu GPS-seurannalla, joten niiden etenemistä oli mahdollista seurata internetin välityksellä. Aamulla alkoi joukkueita tulla maaliin Niinisalon varuskunnan lippukentälle. Laivaston soittokunta juhlisti maaliintuloa soittamalla aina kyseisen joukko-osaston kunniamarssin. Varusmies-sarjan voitti Kainuun prikaati ja reserviläissarjan Keski-Suomen Reserviläispiiri.

Maaliskuun toiseksi viimeisenä viikonloppuna, rantasateen ja viiman virkistävänä keho, toteutettiin PAUHA24 -harjoitus Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueella. Uutena kokonaisuutena oli maakuntakomppanian harjoitus Kokkolassa, entisellä varikon alueella. Harjoituksessa toteutetuilla kursseilla oli osallistujia runsaslukuisesti.

Heti pääsiäisen jälkeen aluetoimisto toteutti Lapualla, Kokkolassa ja Vaasassa valintatilaisuudet naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen hakeneille. Valtakunnallisesti naisten vapaaehtoisesta asepalveluksen suorittaa vuosittain tuhat naista. Tavoite on, että suorittaneita olisi kaksi tuhatta.

Pohjanmaan aluetoimisto yhteistyössä maanpuolustus- ja reserviläisjärjestöjen kanssa järjesti 13.-14.3. Seinäjoen Ideaparkissa monipuolisen TURVA24 -maanpuolustustapahtuman.

Kansallisena veteraanipäivänä 27.4. saimme näkyvyyttä, kun valtakunnallista pääjuhlaa vietettiin Vaasassa. Juhlan teemana oli: ”Veteraanien perintö turvataan – yhdessä onnistumme”. Juhlapäivä oli kokonaisu-

udessaan isänmaallinen ja erittäin lämminhenkinen. Päivän sää oli kylmä ja rantasateinen, mutta se ei juhlatunnelmaa vähentänyt. Vaasan kaupunki oli tapahtuman vastuullinen järjestäjä, jolle Porin prikaati, erityisesti Pohjanmaan aluetoimisto ja Pohjanmaan jääkäripataljoona, antoivat vahvan tuen.

Aamu alkoi klo 09.00 juhllisella lipunnostolla Vaasan kauppatorilla ja seppelleenlaskulla Suomen vapaudenpatsaalle. Tervehdyksen tilaisuuteen toi Vaasan kaupunginjohtaja Tomas Häyry. Nuorisokuoron laulama lippulaulu juhlisti tilaisuutta hienosti. Hornet-monitoimihävittäjän ylilentäminen antoi varmasti myös muillekin kuin torilla olleille kaupunkilaisille tiedon siitä, että tänään on juhlapäivä.

Torilta siirryttiin Vaasan kirkkoon, jossa alkoi klo 10.00 ekumeeninen ja kaksikielinen jumalanpalvelus. Sen toimittavat kenttäpiispa Pekka Asikainen yhdessä kirkkoherra Mikael Forslundin ja ortodoksis-seurakunnan isä Andrein kanssa.

Pääjuhla toteutettiin Botniahallilla, Mustasareissa. Juhlan avasi Vaasan kaupunginvaltuuston puheenjohtaja, kansanedustaja Joakim Strand. Seppelation lähetti liikkeelle kenttäpiispa Pekka Asikainen. Juhlapuhujana tilaisuudessa toimi tasavallan presidentti Alexander Stubb. Tervehdyksen toivat Puolustusvoimain komentaja kenraali Janne Jaakkola, puolustusministeri Antti Häkkinen sekä sotaveteraani Karl-Erik Källström. Nuorten puheenvuoron toi Juulia Järvenpää Vaasasta. Laivaston soittokunta yhdessä artistien ja kuoron kans-

sa loivat erinomaisen ja tunnelmallisen juhlatilaisuuden. Pääjuhla on katsottavissa Yle Areenassa. Vuoden 2025 kansallisen veteraanipäivän pääjuhla järjestetään Hämeenlinnassa.

Puolustusvoimain lippujuhlanpäivän 4.6. reserviläisten ylennystilaisuudet järjestettiin maakunnittain Kokkolassa, Vaasassa ja Seinäjoella. Onnittelut vielä kaikille ylennetyille ja palkituille.

Viikkoa ennen juhannusta oli myös kovasti toimintaa toimialueellamme. Jukolan viesti järjestettiin Kauhavalla ja Puolustusvoimien tuen toteutti Ilmavoimat. Samana viikonloppuna 15.-16.6. järjestettiin Vaasan lentokentällä Suomen Ilmailuliiton päälentönäytös, jossa aluetoimisto oli mukana. Tiedossa on, että ensi vuonna tapahtuma järjestetään Kauhavalla.

Yksi Suomen suurimmista maatalousnäyttelyistä Farmari järjestetään Seinäjoella 4.-6.7. Porin prikaati osallistuu näyttelyyn ja osastolla esitellään Porin prikaatin varusmieskoulutusta sekä vapaaehtoisista maanpuolustuskoulutusta. Esillä on myös koulutuskäytössä olevaa ajoneuvo- sekä koulutuskalustoa. Porin prikaatin lisäksi osastolla toimintaansa esittelevät MPK Pohjanmaa, Seinäjoen sotilaskotiyhdistys ja Porin prikaatin kiltä.

Venetsialaisviikonlopun perjantaina 30.8. klo 8-16 MPK Pohjanmaan maanpuolustuspiiri ja aluetoimisto järjestävät Kokkolan kauppatorilla kokonaisturvallisuuspäivän, jossa esitellään yhteiskunnan kokonaisturvallisuuteen liittyviä asioita. Mukana on myös muita viranomaisia, reserviläisiä sekä vapaaeh-

toistoiminnan yhdistyksiä. Tavoite on, että saadaan toteutettua vuorovaikutteinen tapahtuma, josta on sitten mukava aloittaa Venetsialaisviikonlopun vietto. Yleisöllä on tapahtumaan vapaa pääsy, joten tervetuloa mukaan.

Kesä on parhaimmillaan, mutta valmistaudumme pikkujuljia syksyn kutsuntoihin. Elokuusta joulukuuhun toteutamme jälleen urakan, jossa toimialueemme kunnissa ja kaupungeissa toteutetaan kutsuntatilaisuudet. Kutsuntavuorossa ovat vuonna 2006 syntyneet.

Monenlaista sotilastoimintaa on edelleen käynnissä ympäri maailman. Turvallisin mielin voin kuitenkin todeta, että lähialueen sotilaallinen tilanne on rauhallinen, eikä Suomeen kohdistu sotilaallista uhkaa. Pohjanmaan aluetoimistolla on hyvä valmius, jota säädellään joustavasti arvioitujen tarpeiden mukaisesti. Reserviläisten maanpuolustustahto ja osaaminen ovat tämän valmiuden kriittinen voimavara. Vuoden aikana toteutettavilla kertausharjoituksilla, Puolustusvoimien vapaaehtoisilla harjoituksilla sekä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kursseilla ylläpidetään ja kehitetään reserviläisten osaamista pohjalaismakunnissa.

Aurinkoista kesän aikaa!

Aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti
Pasi Heinua

MPK ja Kaitseliit – turvallisuutta yhdessä myös tulevaisuudessa

MPK:n ja Kaitseliitin koulutuksellista yhteistyötä tiivistetään edelleen yhteisten kurssien myötä vuonna 2024. Suunniteltuja yhteistoimintaa tukevia kursseja ovat erityisesti yhteiset kouluttajakoulutukset. Tällaisia koulutuksia ovat muun muassa rakennetun alueen taisteluun, cyberkoulutukseen ja naisille suunnattuun turvallisuuskoulutukseen liittyvät kurssit.

”Toimintamme kulmakiviä ovat vapaaehtoiset toimijamme. Ideaalitalanne on, että reserviläinen kouluttaa reserviläistä; myös kansainvälisesti”, toteaa MPK:n toiminnanjohtaja **Antti Lehtisalo**.

Yhteistyön toiminnan perustana vapaaehtoiset toi-

mijat

Molempien järjestöjen toiminta perustuu reservin ja vapaaehtoistoimijoiden aktiivisuuteen. Organisaatioiden koulutus- ja kouluttajavaihtoon osallistui vuonna 2023 noin 500 henkilöä. Joukossa oli siviilitoimijoita, reserviläisiä, naisia ja nuoria. ”Myös jatkossa tarvitsemme aktiivisia toimijoita. Yhteistyön ansiosta yksilö voi saada koulutuksen lisäksi kokemusta kansainvälisestä yhteistyöstä ja toimintakentästä”, sanoo Lehtisalo. Koulutustoiminnan lisäksi MPK:n ja Kaitseliitin edustajat osallistuvat aktiivisesti toistensa järjestämiin sotilasurheilutapahtumiin.

Kesällä 2024 MPK tukee Kaitseliitin Etelä-Virossa järjestettävää Admiral Pitka Recon Challenge -kilpailua lähettämällä kisaan joukkueiden lisäksi myös erotuomareita.

Turvallisuutta myös tulevaisuudessa

MPK:n ja Kaitseliitin koulutuksellista yhteistyötä on tehty jo 2010-luvulta lähtien. MPK:n ja Kaitseliitin edustajien tapauksissa 9.4. keskusteltiin suunniteltujen koulutusten lisäksi tulevaisuuden koulutuksellisesta yhteistyöstä. Puheenaiheina ovat olleet erityisesti johtajakoulutus, miehittämätön ilmasto ja verkkokoulutus. ”MPK:lla ja Kaitseliitillä

on tärkeät roolit maanpuolustuskoulutuksessa ja sen kehittämisessä. Koulutustoiminnan yhteensovittaminen ja tiedonvaihto kansainvälisten kumppaneiden kesken on tärkeää maanpuolustuskäytölle, erityisesti nyt Natoon liittymisen jälkeen. Yhdessä luomme turvallisuutta”, kertoo MPK:n koulutusjohtaja Kari Pietiläinen.

MPK:n kansainväliseen toimintaan pääset mukaan ottamalla yhteyttä piirien valmiuspäällikköihin. Kaitseliitin verkkosivuille pääsee tästä www.kaitseliit.fi

Viron paikallispuolustusjärjestö Kaitseliitin komentaja kenraalimajuri Ilmar Tamm vieraili Helsingissä 9.4.2024. Vierailun isännöi MPK:n toiminnanjohtaja Antti Lehtisalo. Tapaamisessa keskusteltiin nykyisestä ja tulevasta koulutusyhteistyöstä.

MPK

Huhmarin perinne kiväär kilpailut

Ylivieskassa Huhmarin ampumaradalla kisailtiin sunnuntaina 21.4.2024 tietävästi laatuaan ensimmäiset Huhmarin perinne kiväär kilpailut. Kisan järjestäjänä toimi Ylivieskan Reserviläiset ry. Perinne kiväär kilpailujen säännöissä kerrotaan lajista seuraavasti: perinne ase kilpailujen tarkoituksena on paitsi perinteisten sotilaskiväär- ja pistoolilajien säilyttäminen vapaaehtoisen maanpuolustustoiminnan ”jokamiehen” lajeina, myös kaikenikäisten reserviläisten perusampumataidon kehittäminen. Edellä mainittuun lauseeseen tiivistyy hyvin lajin syvin olemus. Perinne ase kilpailuihin osallistuminen ei vaadi suuria investointeja ase en tai varusteiden osalta, joskin patruunoiden hinnan kallistuminen näkyy myös tässäkin harrastuksessa. Sunnuntaina 21.4 oli ohjelmassa Reserviläis-

urheiluliiton perinne ase sääntöjen mukainen 150 metrin kolmiasentoinen kiväär ammunta. Päivän aikana ammuttiin siis 150 metrin matkalta makuulta, pystystä ja polvelta. Jokaisesta asennosta ammuttiin 10 laukausta ja jokaisen kilpasarjan ampumiseen oli aikaa 10 minuuttia. Kilpai-

lussa oli sallittua ampua Reserviläisurheiluliiton sääntöjen ”Suomessa käytetty perinne kiväär mallit”-luokan aseilla. Vaikka kyseisen luokan määritelmässä on noin 30 kivääriä, olivat kaikki kisassa käytetyt kiväär it ”Pystykorvia” tai M/39 ”Ukko-Pekkoja”. Ajankohtaan nähden talvi-

sista olosuhteista huolimatta paikalle saapui kilpailijoita siten, että edustettuina olivat Ylivieskan, Haapaveden, Kokkolan ja Kannuksen reserviläiset. Muutama poisjäänti verotti valitettavasti kilpailijoiden määrää kisapäivänä. Toimitsijat ampuivat kisan jo edellisellä päivänä lauantaina. Mo-

lempina päivinä ammuttiin kilpailu vaihtelevissa olosuhteissa. Välillä saatiin nauttia auringonpaisteesta, kun taas välillä taivaalta satoi lunta tai räntää. Keli oli toisaalta omiaan kisojen tunnelmaan sopivalle perinteiselle sarkapuvulle. Talkoovoimin oli kisoja varten valmistettu taulutelineet ja kisapäivänä tarjottiin kilpailijoille kahvia ja pullaa. Hyvin eväät tuntuivatkin maistuvan. Itse

kilpailu ammuttiin yhdessä erässä ja saatiin näin ollen vietyä läpi kohtuullisen ripeästi. Ensi vuonna kisaillaan uudestaan, joten jos sopivaa kiväärikalustoa löytyy asekaapista tai järjestyy lainaan, niin ei muuta kuin rohkeasti kisailemaan! Kiitokset vielä kilpailijoille ja talkoolaisille.

Teksti: Jarkko Sipilä
Kuvat: Kaisa Sipilä

Tulokset:

1.	Pekka Kääriäinen	250 pistettä
	Haapaveden Reserviläiset ry	
1.	Jarkko Sipilä	234 pistettä
	Ylivieskan Reserviläiset ry	
1.	Marko Sandelin	219 pistettä
	Haapaveden Reserviläiset ry	
1.	Joona Nurkkala	215 pistettä
	Ylivieskan Reserviläiset ry	
1.	Juhamatti Jussila	199 pistettä
	Kokkolan Reserviläiset ry	
1.	Frans Haapaniemi	189 pistettä
	Kannuksen Reserviupseerit ry	
1.	Ilkka Hautala	186 pistettä
	Ylivieskan reserviläiset ry	

KILPAILUKUTSU

Huhmarin perinnepistoolikilpailu 20.10.2024

Yleistä:

Ylivieskan reserviläiset järjestää Resul perinne ase kilpailu sääntöjen mukaisen perinnepistoolikilpailun sunnuntaina 20.10.2024 Huhmarin ampumaradalla (osoite: Huhmarlammen metsä tie 225, Huhmarkallion ulkoilu alue en takana.) Pääkisaan mahtuu maksimissaan 10 kilpailijaa. Kisat järjestetään, mikäli pääkisaan on ilmoittautunut vähintään viisi kilpailijaa.

Ajankohta:

Sunnuntai 20.10.2024. Vakuutusten ja aseiden tarkastus aloitetaan pistooliradalla kello 10, alkupuhuttelu kello 10.30 ja kilpailu kello 11.

Laji ja käytettävä taulu:

Perinnepistooli 25m (Sääntökohta 2.2.A), 5 koelaukausta / 5 min. Kilpailulaukausten ampumisaika 30 minuuttia (3x10 minuuttia) Taulu SAL:n pistoolikoulutaulu.

Sallitut pistoolit:

Resul perinne ase kilpailu sääntöjen 4.2.B mukaisesti ”Suomessa käytetyt perinnepistoolimallit”.

Sarjat:

H (miehet), D (naiset).

Ilmoittautuminen:

Ilmoittautumiset 22.09.2024 mennessä, joko suoraan SSI:n kautta <https://shootnscoreit.com/event/91/1270/> tai sähköpostitse: sipila.jarkko@gmail.com. Sähköpostitse ilmoittautuessa ilmoita: oma nimesi, sarjasi ja puhelinnumerosi.

Osallistumismaksu:

15 €. Maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä tilille: FI43 4912 0010 0737 23. Maksunsaaja Jarkko Sipilä/Ylivieskan reserviläiset.

Viestikenttään: oma nimi, Huhmarin perinnepistoolikilpailu 2024.

Muuta:

Lisätietoja Jarkko Sipilä (sipila.jarkko@gmail.com)

PAUHA24: harjoituksen johtajan mietteitä

MPK:n PAUHA24-harjoitus toimeenpantiin maaliskuun lopulla Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueella. Harjoitus kokosi yhteen 250 vapaaehtoista kurssilaista, kouluttajaa, toimijaa sekä MPK:n ja Puolustusvoimien palkattua henkilökuntaa. Sain toimia harjoituksen johtajana.

Vuoden 2024 kurssit MPK:n harjoitus koostui jo useampana vuonna toteutetusta paikallisjoukkojen asejärjestelmät -kurssista. Muita kursseja olivat kertaluonteinen ruotsinkielisille taistelijoille järjestetty Militärpolis -kurssi, jääkäriryhmän taistelu, taistelu rakennetulla alueella, suojuetoiminta, sekä tarkka-ammunnan tähyystiedustelukurssi. Aluevalvontakurssia suorittivat Vaasan ammattiopiston turvallisuusalan opiskelijat kaksikielisellä kurssillaan. Tukiosat, eli muonitus, perustaminen, kuljetukset sekä johto-osat oli organisoitu yhden Johto- ja tukikurssin alle.

Suunnittelu

Harjoituksen suunnittelua toteutettiin osin vuoden 2023 lopulla, jolloin aloitettiin avainhenkilöiden rekrytointi, sekä intensiivisimmillään helmi-maaliskuussa 2024. Puolustusvoimien tuen, harjoitusalueelle tuettavien PVVEH-osien ja samanaikaisesti Kokkolaan tuettavan PVVEH:n vuoksi varsinkin harjoituksen kuljetusten miettiminen ja ajoneuvovaraukset aiheuttivat päänaavaa MPK:n piiritöimistöllä, josta valmiuspäällikkö Toni Puutio onnistui koostamaan toimivan paketin. Aluevarausten osalta suunnittelun toteutti MPK ja Puolustusvoimat, jonka lopulta katselmoin. Suunnittelun paino oli selkeästi MPK:n ja Puolus-

tusvoimien välillä. Kurssisuunnitelmista vastasivat kurssinjohtajat, samoin harjoituksen eri toimialojen johtajien tuli suunnitella oman sektorinsa tehtävän mukaiset prosessit.

Toimeenpano

Harjoituksen toimeenpanovaihe alkoi käytännössä torstaina 21. maaliskuuta, jolloin Porin prikaatin tukiosat saapuivat alueelle ja perustivat materiaalinjakopaikan. Saavuin myös itse alueelle maastontiedusteluun ja aloitin omat johtamisen valmistelut. Perjantaina alueelle saapuivat kurssien johtajat, perustamisosat, muonitus sekä osakursseista. Perjantaina saapuneet kurssit aloittivatkin jo osin kouluttautumisen. Perjantai-iltana harjoitusjoukot otettiin johtoon ja pidettiin ensimmäinen varo- ja harjoituspuhuttelu Porin prikaatin varakomentajan tarkastaessa tilaisuuden.

Lauantaiaamuna perustettiin loput kurssit ja harjoitustoiminta alkoi täydellä teholla. Koulutus toteutettiin nousujohteisesti siten, että pienemmistä harjoitteista siirryttiin kohti kokonaisuutena ja sunnuntain soveltavia harjoitteita. Kurssista riippuen sunnuntaina harjoitteissa käytettiin joko kylmiä aseita tai KA-SI-simulaattorilaitteistoa, joita oli asennettu myös ajoneuvoihin.

Harjoituksen varajohtaja, tilannekeskus ja turvallisuusupseeri -harjoituksen johtajan työkalut

Delegoin harjoituksen varajohtaja yliluutnantti (res) Jussi Sulkakoskelle sekä tilannekeskuksen päälliköksi, majuri (res) Arto Lammille ratkaisuvallan päivittäistöiminnan tilanteisiin. Tilannekeskuksen tehtävä-

nä oli ylläpitää tilannekuvaa joukkojen liikkeistä ja tilasta, seurata harjoitusvahvuutta, ylläpitää tapahtumapäiväkirjaa ja järjestää harjoituspuhuttelut. Turvallisuuksupseeri majuri (res) Heikki Kuoppala vastasi alueturvallisuudesta yhdessä VAMIAN turvallisuusalan opiskelijoiden kanssa. Tämä tarkoitti alueelle saapuvien henkilöiden tunnistamista sekä liikenteenohjausta ja aluepartiointia yöaikaan. Harjoituksen varajohtajalle lankesikin lauantaina harjoituspuhuttelun pitäjän rooli, kun itse siirryin varsin lyhyellä palojalla harjoitusvieraiden mukana kanta-Kokkolaan. Harjoitusjohdossa ja kurssihenkilöstössä kyky sijaistaa onkin oleellista tunnistaa ja suunnitella, mikäli kurssin johtaja tai muu avainhenkilö jääkin yhtäkkiä harjoituksesta pois tai tapahtuu muuta yllättävää, mukavaa tai ikävää.

Ruokahuollon merkitys

Päivittäisestä ruokahuollosta vastasi alikersantti (res) Hannu Korhosen johtama muonitusryhmä. Muonitusryhmän tehtävän onnistuminen harjoituksessa on ratkaisevaa paitsi itse ravinnon, mutta myös kenttähygienian ja aikataulutuksen puolesta. Suurta joukkoa muonittaessa pullonkaulaa ei saa muodostua jakeluun, jotta harjoitustoiminta voi jatkua suunnitellusti, tai ruoan valmistusvaiheeseen, jotta ruoan jakelu voidaan aloittaa ajoissa. Omat komermenvenkkinsä luo lämpöastioiden riittävyys ja niiden saaminen takaisin pestäväksi. Muonitusryhmämme huippuunsa viritetystä koneesta voi moni ottaa mallia; niin hyvin se toimii kerta toisensa jälkeen.

Lessons identified

Suunnitteluprosessin ja

suunnittelun vastuiden selkeyttäminen sekä niistä sopiminen on oleellista, mikäli vapaaehtoiset avaintoimijat halutaan sitouttaa ajoissa suunnitteluun. Suunnittelutehtävä on hyvää harjoitusta myös vapaaehtoisille ja harjoituksen toimivalle johdolle pikemminkin päätehtävä. Harjoituksen alettua toimipaikassa johdon tehtävänä on toteutuvien suunnitelmien valvominen ja eteen tulevien pikatilanteiden ratkominen. Onnistunut, vapaaehtoiset sitouttava suunnittelu vaatii sekä MPK:lta että Puolustusvoimilta selkeän suunnitteluajataulun ja siitä viestimisen.

Harjoituksen johtajan tai koulutuksesta vastaavan tahon täytyy pystyä tarkastamaan suunnitelmat riittävän ajoissa, niitä koulutusohjeeseen ja ohjesääntöihin verraten, jotta suunnitelmiin voidaan vaatia tarvittavat täydennykset ja että ne ehditään myös tehdä. Nyt kritiikkiä poiki mm. rakennetun alueen taistelun varustus, josta puuttui suojaaliivit sekä silmäsuojaimet. Harjoituksen taisteluvälinevarustus pitäisi pystyä aina järjestämään sellaiseksi, kuten on tarkoitus taistella. Myöskään osaa vaadituista suunnitelmista ei palautettu katselmoitavaksi. Johtamisjärjestelmän ja varamenetelmän testaaminen on aloitettava välittömästi harjoituksen alkaessa, jotta lääkintähenkilöstö saadaan kiinni heti ja tarvittavat muut tahot tiedotettua. Kuljetusten suunnittelu, tarvittavan kuljetushenkilöstön rekrytointi ja ajoneuvojen varaus tai niiden epäonnistuminen voi kaataa koko harjoituksen. Kuljettajapoolia sekä ajo-ohjeiden voimassapitoa tulisi pystyä tarkkailemaan ja kuljetustiimiin pyrkiä saamaan lisää vapaaehtoi-

PAUHA24-harjoituksen johtaja, kapteeni (res) Sami Salmu seuraamassa Asejärjestelmät-kurssin soveltavaa vaihetta.

Kiitokset

Yleensä tilasuunnittelu Lohtajalla on rajoitettujen sisäopetustilojen vuoksi haasteellista. Tällä kertaa ongelmaksi nousi kuitenkin oletus siitä, että ruokalattia olisi voinut käyttää majoittumiseen. Tavaroiden jo oltua purettuna majoituksen vaihtaminen ei ollut optimaalista, mutta paloturvallisuuden vuoksi suojuetoimintakurssi joutui näin tekemään, mikä taisi harmittaa kaikkia osapuolia.

Armeija elää käskyillä ja kellonajoilla. Aikamääreitä on rohkeasti uskallettava käskeä; tällöin toiminta tapahtuu haluttuna aikana ja esimerkiksi perustamispäikällä oleva henkilöstö voi suunnitella muun toimintansa aikaraamien ympärille.

Alueemme vapaaehtoisen maanpuolustuksen pitkäaikaiset toimijat, MPK:n sekä Puolustusvoimien henkilökunta ovat osaava joukko ja toivottavasti näemme näissä merkeissä pian uudelleen. Lopuksi heidän haasteen; hypätkää ensi vuonna rohkeasti uudentyyppiseen tehtävään tai välillä jälleen kurssilaisiksi - uudenlaisten tekeminen oman tutun tontin ulkopuolella inspiroi, haastaa ja pakottaa oppimaan uutta.

Sami Salmu
kapteeni (res)
PAUHA24-harjoituksen
johtaja

Kansallinen veteraanipäivä 27.4.2024

Kansallista veteraanipäivää vietettiin Kannuksessa perinteisin juhlallisuuksin. Juhani Vuorisen koulun 9. luokan oppilaat Lukas Sivula ja Pihla Niemi-Korpi laskivat seppeleen sankarihautoille. Puheen piti Onerva Typpö. Kannuksen Reserviupseerikerhon Jorma Ronkainen, Taisto Jaakola ja Manolis Huuki toimivat lipunkantajina. Kuva: Lestijoki-lehti/Joni Mäki-Petäjä

Raahentienoon Maanpuolustusperinne ry:n Mauno Mukkanen ja Merja Käiväräinen paljasivat Suomen kohtalon vuodet -muistolaatan Suvannon seurakuntakodilla. Mikko Hannulan johtama Vaskikvintetti juhlisti tapahtumaa soittamalla Sillanpään marssilaulun. Kuva: Jouko Liikanen

Annan hautausmaan Veteraanikiven vierellä kunniavartiossa olivat majuri (res.) Jari Myllymäki ja sotilasmestari (res.) Juha Möttönen (oikealla). Kuva: Sami Salmu

Ylivieskan sankaripatsaan kunniavartiossa olivat (vasemmalta) reservin korpraali Löytynoja, alikersantti Kotka, kersantti Kivioja ja alikersantti Kallio. Kuva: Jouko Liikanen

Kaatuneitten muistopäivä 19.5.2024

Marian sankarihautausmaalla Puolustusvoimien seppeleen laskivat everstiluutnantti (evp.) Kai Nyman ja majuri (res.) Antti Porko. Kuva: Eero Muhonen

Kaatuneiden muistopäivä Kannuksessa. Seppeleen laskivat Kannuksen seurakunnan puolesta Jorma Ronkainen ja Sonja Karppi. Lipunkantotehtävissä olivat Kannuksen reserviläisjärjestöjen edustajat Tomi Kurikkala, Frans Haapaniemi ja Tapio Saarikoski ja kunniavartiossa olivat Tuomas Vehmasmäki ja Teemu Vehmasmäki. Kuva: Risto Pouttu

Kaatuneitten muistopäivän seppeleenlaskut ja kunniavartio Kaarlelan sankarihautausmaalla. Kunniavartiossa sotilasmestari (res.) Saarikettu ja ylikersantti (res.) Syrjälä. Kuva: Eero Muhonen

Ylivieskan kaupungin ja seurakunnan seppeleet laskettiin kirkkohautausmaan ja Raudaskylän sankarimuistomerkeille sekä Vapaussodan, Vakaumuksensa puolesta kaatuneiden ja Karjalaan haudattujen muistomerkeille. Kunniavartiossa kersantti (res.) Kivioja (etualalla) ja alikersantti (res.) Laakso. Kuva: Jouko Liikanen

Topakasti viisivuotias

Huhtikuun 6. päivä 2024 oli meille juhlapäivä. Keski-Pohjanmaan Maanpuolustusnaisten yhdistys täytti viisi vuotta. Päivää juhlistimme Lohtajalla, missä aloitimme juhlan seppeleen laskulla sankarivainajien muistomerkillä. Kovasti pilvinen aamu vaihtuikin kauniiseen auringonpaisteeseen, ikään kuin luontokin olisi huomionut tilaisuutemme.

Seppeleen laskun jälkeen nautimme maittavan lounaan ravintola Casa Lohtajassa. Lounastilaisuus täyttyi iloisella puheensorinalla, esittelimme itsemme toisillemme muistellen myös yhdistyksemme alkutaipaleita, sekä sitä, mikä sai meidät aikoinaan yhdistykseemme liittymään.

Juhlapuheilla yhdistystämme muistivat Maanpuolustusnaisten Liiton 2. varapuheenjohtaja Leena Hietala, Kokkolan Lottaperinneyhdistyksestä Kaija Jestoi ja Vaasan Maanpuolustusnaisten Toini Malmi. Marja-Leena Leskelä kertoi

Seppeleen laskijat vas. Harriet Tuurinmaa, Marja-Leena Leskelä ja Senja-Riina Pannula. Kuva: Tuija Borén

Lohtajasta ja sen merkittävistä historiasta. Helinä Jokitalo esitteli yhdistyksen historiikin. Yhdistyksen perustajajäseniä ja viisi vuotta jäsenenä olleita huomioitiin liiton juomapulloilla. Puheenjohtajallemme Helinä Jokitalolle luovutettiin tilaisuudessa liiton pronssinen ansiomitali.

Viisivuotispäivämme oli lämminhenkinen, isänmaattamme arvostava ja juhla, mutta kuitenkin samalla iloinen ja arkinen, meidän kaikkien juhlijoiden näköinen tilaisuus.

Juhlamme suunnitteli ja valmisti opinnäytetyönä Senja-Riina Pannula. Yhdistyksemme varapuheenjohtaja Teija Friis juonsi juhlatilaisuutemme.

Kiitos omasta puolestani kaikille juhlaan osallistuneille.

Tuija Borén
Tiedotusvastaava,
liikuntavastaava

Juhlissa huomioitiin perustajajäseniä ja viisi vuotta jäsenenä olleita liiton juomapulloilla. Kuva: Marita Hakala

Juhlavieraista edessä vas. Marita Hakala, Harriet Tuurinmaa ja Virpi-Maarit Kerola. Kuva: Tuija Borén

Maanpuolustusnaisten Liiton tervehdyksen esitti 2. varapuheenjohtaja Leena Hietala. Kuva: Päivi Sorjonen

Kaija Jestoi toi juhlaan Lottaperinneyhdistyksen tervehdyksen yllään arvokas asu. Kuva: Marita Hakala

Juhlan juonsi yhdistyksen varapuheenjohtaja Teija Friis. Kuva Tuija Borén

Ampuma-aseasioita poliisin sähköiseen asiointiin

Poliisin sähköisen asiointin ensimmäiset ampuma-aseisiin liittyvät palvelut avataan 19.9.2023. Ampuma-aseella tapahtuvan harrastuksen jatkumisesta voi tästä eteenpäin ilmoittaa poliisin sähköisessä asiointissa. Myös lain vaatima ilmoitus pysyvästi ampumakelvottomaksi tehdystä tai deaktivoidusta ampuma-aseesta onnistuu poliisin asiointipalvelussa.

Harrastuksen jatkumisen osoittaminen helpottuu

Toistaiseksi voimassa olevan aseluvan haltija on velvoitettu itse ilmoittamaan harrastuksen jatkumisesta. Velvollisuus on niillä, joilla on lupa niin sanottuun käsiaseeseen, erityisen vaaralliseen ampuma-aseeseen tai pitkään ampuma-aseeseen, jonka toimintatapa on itsetalava kertatuli.

Nyt poliisille voi toimittaa tiedot harrastuksen jatkumisesta ilman käyntiä poliisilaitoksella. Useimmissa tapauksissa sähköinen asiointi riittää. Tarvittaessa poliisi kutsuu aseluvan haltijan erikseen käynnille, jos lisätietoja tarvitaan enemmän.

Ampumakelvottomaksi tehdyt aseet on ilmoitettava poliisille

Kaikki pysyvästi ampumakelvottomaksi tehdyt ja deaktivoitavat aseet on ilmoitettava poliisille **15.7.2024 mennessä**. Sen jälkeen tällaisen, ilmoittamattoman aseiden hallussapito on rangaistavaa. Ilmoittamisen voi nyt tehdä poliisin sähköisessä asiointissa 19.9.2023 alkaen.

Ilmoitus pysyvästi ampumakelvottomaksi tehdystä tai deaktivoidusta ampuma-aseesta -lomake ohjeistaa aseeseen yksilöintitietojen kirjaamisessa. Se helpottaa ja nopeuttaa ilmoituksen tekemistä eikä käyntiä poliisiasemalla useimmiten tarvita. Tarvittaessa poliisi kutsuu esittämään aseensa, jos sähköisesti annetut tiedot eivät riitä rekisteröintiin.

Lisää ampuma-ase- ja lupa-asioiden sähköisen asiointin palveluita avataan maaliskuussa 2024. Poliisin sähköiseen asiointiin pääsee poliisi.fi verkkosivulta ja osoitteesta **poliisi.fi/asiointi**.

POLIISI

Uutinen, julkaisuaikajankohhta 19.9.2023

Ampumakelvottomaksi tehdyn tai deaktivoituneen aseiden ilmoittaminen

Kaikki pysyvästi ampumakelvottomat ja deaktivoituneet aseet on rekisteröitävä Suomessa. Näitä aseita on usein muistoesineinä ja perintöesineinä kodeissa. Tällainen ase on ilmoitettava poliisille. Kaikkien, joilla on tällainen ase, on ilmoitettava aseesta.

Jos ase on deaktivoitu 28.6.2018 jälkeen, se saattaa jo olla poliisin aserekisterissä. Sinun tulee varmistaa, että ase on rekisterissä. Poliisi suosittelee, että kaikki deaktivoituneet aseet ilmoitetaan nyt. Tällaisen aseiden hallussapito muuttuu rangaistavaksi 15.7.2024, jos ilmoitusta rekisteriin ei ole tehty. Ilmoitukseen tarvitaan aseiden tiedossa olevat yksilöintitiedot:

- *asetyyppi
- *merkki
- *malli
- *kaliiperi
- *sarjanumero

nykyinen omistaja tai hal-

Suomi-konepistooli, Raappanan maja, Ilomantsi

tija. Aseen vaihtaessa omistajaa, uuden omistajan on aina tehtävä uusi ilmoitus 30 päivän kuluessa omistajan vaihdoksesta. Jos

ase on tehty pysyvästi ampumakelvottomaksi ennen 28.6.2018, se on deaktivoitava nykyisäädösten mukaisesti ennen luovuttamista uudelle omistajalle. Asese-

pät auttavat deaktivoimisessa. Poliisin sähköinen asiointi auttaa ilmoittamisessa. Voit ilmoittaa ampumakelvottomaksi tehdystä

aseista poliisin sähköisessä asiointissa. Ilmoitus pysyvästi ampumakelvottomaksi tehdystä tai deaktivoidusta ampuma-aseesta -sähköisellä lomakkeella.

Palvelu ohjeistaa yksilöintitietojen kirjaamisessa, mikä helpottaa ja nopeuttaa ilmoituksen tekemistä.

Ilmoituksen voi tehdä myös poliisiasemalla käymällä. Poliisiasemien yhteystiedot ovat Poliisi.fi sivulla. Muista ottaa mukaan virallinen henkilökortti tai passi poliisiasemalle. Asetta ei tarvitse ottaa mukaan, jos se tarvitaan, poliisi pyytää erikseen tuomaan ase esitettäväksi.

Ilmoita ajoissa, ilmoittamaton ase voi aiheuttaa rangaistuksen.

Ampuma-aselain siirtymäsäännös edellyttää, että poliisille ilmoitetaan ennen 8.4.2016 pysyvästi ampumakelvottomaksi tehdystä tätä myöhemmin deaktivoituneesta ampuma-aseesta.

Ilmoitus on tehtävä viimeistään 15.7.2024. Tämän jälkeen ilmoittamattoman aseiden hallussapito on rangaistavaa.

Asioi verkossa: Poliisi.fi/asiointi

MPK mukana Ryskyssä – energia, turvallisuus ja omavaraisuus

MPK – turvallisuutta yhdessä. MPK Pohjanmaa oli omalla osastollaan mukana tämän vuoden Rysky-päivillä, jonka teemoina olivat energia, turvallisuus ja omavaraisuus.

MPK Pohjanmaa vahvistettuna kahdella MPK Pohjois-Suomen aktiivilla, Sirpalla ja Antilla, esittelivät vapaaehtoisen maanpuolus-

tuksen toimintaa Ylivieskan perinteisillä Rysky-päivillä, joka kaksipäiväsenä kerää tuhansittain maakuntien ihmisiä tutustumaan maatalous- ja konekaupan

palveluihin ja nykytilaan. MPK Pohjanmaan omia sitoutuneita toimijoita oli mukana samaan aikaan toteutetussa kertausharjoituksessa Kokkolassa ja

Lohtajalla PAUHA24-harjoituksessa. Perjantaina, otsikon mukaiseen paneelikeskusteluun osallistui myös MPK:n toiminnanjohtaja Antti Lehtisalo.

Teksti ja kuvat: Jouko Liikanen

Pauha24 kuvakooste 23.-24.3. 2024

Kuvat: Jouko Liikanen

Keitä he olivat?

Reisjärviset sankarivainajat 1939–1945

Nykyisessä maailmanpoliittisessa tilanteessa Anttilan ja Tillin kirja nostaa kansallista lähihistoriaamme ja kotiseudun merkitystä uudelle tasolle – se herättää sankarivainajamme uuteen elämään ihmisten mielissä ja antaa heidän elämälleen mittaamattoman arvon, jota me jälkipolvi voimme muistaa muulloinkin kuin juhlapuheissa. ”Keitä he olivat? Reisjärviset sankarivainajat 1939–1945” on 604-sivuinen tiivis matrikkeli, tietokirja, sukukirja – teos täynnä kotiseutu- ja sotahistoriaa ja maamme kohtalonkään-teitä. Molemmilla kirjan tekijöillä on opettajatausta ja heillä on aikaisempaa kirjoittajakokemusta ja julkaistuja teoksia. Kun siihen lisätään vielä kotiseutuhenkisyys ja isänmaalliset arvot, niin lähtökohdat kunnianhimoisen teoksen synnyttämiseen olivat hyvät. Työparin urakka alkoi kaksi vuotta sitten, samoihin aikoihin, kun Venäjä hyökkäsi Ukrainaan. Vertailukohta Suomen talvisotaan oli tuolloin ilmeinen.

Työnjakoa

Anttila ja Tili ilmoittivat paikallislehdessä ja myös sosiaalisessa mediassa tavoitteestaan ja pyysivät sankarivainajien omaisia ja heitä tutuneita ottamaan yhteyttä ja välittämään heille kirjoittamista tukevaa materiaalia, kuten valokuvia, kirjoja, lehtileikkeitä. Seurakunnan arkistot toimivat varmoina tietolähteinä, mutta omaisilta saatu materiaali väritti ja elävöitti sankarivainajien elämää ennen sotaa ja vielä sotienkin aikana. Sotilaiden sukulaisten ja tuttavien kautta kirjoittajat saivat kiitettävän määrän materiaalia, joista selvisi asuin- ja kotipaikkoja, muuttoja, työpaikkoja jne. –Puurulan Väinöstä se alkoi, hän oli ensimmäinen ”juttumme”. Saimme hänen

Jokainen reisjärvinen sankarivainaja sai sivunsa, eräät useammankin, Anttilan ja Tillin 604-sivuisessa teoksessa. Paitsi henkilötarinoita, kirja esittelee ansiokkaasti talvi-, jatko- ja Lapin sodan historiaa, tilastoja, lehtileikkeitä sankarihautaisista, sotilaiden ja omaisten kirjeenvaihtoa sekä mm. sotaorpojen elämäntarinoita.

Hilma-leskensä tallentamia esineitä, mm. tuntolevyn puolikkaan, joka oli ollut naulattuna sankarivainajan puuarkkuun ja arkun osoitelapun. Kiväärinluodista kaatuneen Väinön kellonperät toimitti Hilmalle miehen sotakaveri, kellon oli vihollinen ryöstänyt, kertoi Osmo Anttila. Kirjan muoto ja sisältö muuttuivat työn edetessä. Ensimmäinen oli tarkoitus tehdä elämäkerrallinen teos sekä taustoittaa sotilaiden vaihteita ennen sotaa ja kaatuneista sodan eri vaiheissa. Aiheen luonteen vuoksi tuli tärkeäksi ottaa mukaan myös sotahistoriaa. Kirjan tekijät sopivat työnjaosta, kumpikin huolehti omasta tehtäväkentästään. Yhdessä tekemisessä on puolensa, ja kun toiminnan sapluuna oli sovittu, pystyttiin vertailemaan työn edistymistä ja tekemään tarvittaessa korjauksia tai lisäyksiä hankit-

tuihin tietoihin. Sotilaasta tehtiin ensin ns. faktalaa-tikko, johon koottiin kaikki perustiedot, koti- ja kaatumispaikat. Sukututkimus ja sosiaalinen mediakin avuksi –Kun Reisjärven sankarihautausmaalla olevien 113 vainajan (yksi vainaja on sukuhaudassa) tiedot oli tallennettu, päätettiin etsiä tiedot myös niistä alkujaan reisjärvisistä sotilaista, jotka on haudattu muualle, mainitsi Juhani Tili. Hankaluutta tuotti se, kun kaikista henkilöistä ei ollut aikuisiän valokuvaa. –Vainajien sisarusilta saatiin paljon tärkeää tietoa näistä muualle ennen sotia muutaneista. Mutta se ei riittänyt, ”salapoliisityöhön” tarvittiin lisäapuja, lisäsi Tili. Avuksi tulivat paikkakunnan sukututkijat, Erkki Koskela, Tuomo Puurula ja Heli Vedenpää. Heidän

avullaan pystyttiin jälittämään ympäri Suomea asuvia sotilaiden lähisukua, joilta sitten saatiin arvokasta tietoa täydentämään sankarivainajan aikaisempia elämänvaiheita. Maan sisäinen muuttoliike oli ollut 20- ja 30-luvuilla vilkasta, ihmisiä oli muuttanut Reisjärveltä työn perässä ympäri Suomea, ulkomaillekin. Osmo Anttila kertoi Anselm Uusivuosta, jonka tunnisti Pielaveden Vanhat kuvat-ryhmää seurannut Irja-niminen etäinen sukulainen. Uusivuo oli ollut Reisjärvellä ennen nimenmuutostaan Nyström, mikä aiheutti sekaannusta tietojen hakuvaiheessa. Uusivuo on haudattuna Laukkalan sankarihautausmaahan. Syntyjään reisjärvinen ammattisotilas, evers-tiluutnantti (evp) Esko Hirviniemi antoi oman asiantuntemuksensa selvittämässä sotilastermistöä

sekä joukko-osastojen kokoonpanoja ja sijoituksia sotatoimialueilla. Toki Juhani Tili reservin majurina pystyi lukemaan kantakorttien tietoja ja sotilaallisia lyhenteitä asiaa tuntemattomia paremmin. Koskettavia kohtaloita Osmo Anttila kertoi, että kirjan tekovaiheessa useat haastattelut olivat antoisia. Sankarivainajien elämä laatan alla sai uuden ulottuvuuden, he ”tulivat tutuiksi”, kun heidän omaisensa jakoivat muistojaan kirjan tekijöille. Kaatuneelta sotilaalta jäi usein perhe, vaimo ja lapsia, selviytymään yksin sodan jälkeen. Valtion korvaukset leskille ja lapsille olivat pieniä, ja moni orvoksi jäänyt lapsi koki kohdallaan sodan seuraukset kovimman kautta. Toki sotaorpojen menestystarinoitakin on kuvattu kirjassa.

Lapsikuolleisuus oli suuri sotavuosina ja vielä sen jälkeenkin, joten tuli esille kohtaloita, että ensin kaatui perheen isä rintamalla ja sitten lapsi sodan jälkeen tauteihin tai sairauksiin. – Erästäkin suvusta kuoli sodissa kahdeksan serkkua tai serkun puolisoa, tiesi Juhani Tili.

Tietokirja

”Keitä he olivat?” on paitsi koskettavia tarinoita ja kohtaloita kertova teos, niin myös tarkkaa faktaa sisältävä tietokirja. Kirjan sivuille on koottu erikseen tilastotietoa reisjärvisien sotilaiden joukko-osastoista ja taistelupaikoista, menehtyneiden sotilasarvoista ja ikäjakaumasta, sotien henkilötappioista suhteessa kunnan asukaslukuun jne. Oman huomionsa on saanut myös vainajien etsinnästä kertova osuus. Reisjärven kotiseutuyhdistys toimi kirjan kustantajana, ja on nyt saanut teoksesta arvokkaan tietolähteen, jossa pitää ihmisten elämää, kohtaloita ja historiaa on hyvässä tallessa jaettavaksi uusille sukupolville.

Kirja on mahdollista hankkia myös suoraan tekijöiltä Osmo Anttila ja Juhani Tili.

Teksti ja kuvat:
Jouko Liikanen

Kirjan tekemiseen liittyvää muun muassa:
-painos 700 kpl
-tuhansia työtunteja ja vähän nukuttuja öitä
-yli 1 000 km ajoja
-1 238 kuvaa,
149 SA-kuvaa
-56 karttaa

Kirjan koostamisesta ja kirjoittamisesta vastasivat Osmo Anttila (vasemmalla) ja Juhani Tili. Kirjan julkistamistilaisuus medialle pidettiin Reisjärven kirjaston kokoussalissa 18.5.2024, yleisölle kirja esiteltiin kaatuneiden muistopäivän 19.5. messun jälkeen seurakunnan tiloissa.

Alikersantti Heino Kumpumäen pitkä taistelutaival päättyi Talin tulimyrskyissä. Ruumiin kohtalosta ei ole tietoa. Hänet on siunattu kentälle jääneenä ja haudattu 23.7.1944 Reisjärven sankarihautausmaahan.

Reisjärven aina hyvin hoidettu sankarihautausmaa, sankaripatsas ja Vapaussotaan osallistuneiden muistomerkki sijaitsevat kirkkopihalla. Kirjan sivuilla on myös mielenkiintoinen tarina sankaripatsaan eri vaiheista.

Nivalassa reserviläiset toiminnan ehdoilla eteenpäin

Nivalassa, niin kuin monella muullakin paikkakunnalla on huolestuttu muutuksesta maailmantilanteesta, mikä on aiheuttanut paitsi yksittäisissä reserviläisissä, niin myös yhdistyskentässä tarvetta oman aktiivisuuden ja toiminnan kehittämiseksi. Tätä aiempien vuosien hiljaiselo on nyt päättynyt ja Nivalassakin nostetaan toiminta uudelle tasolle.

Toiminnan uudelleenkäynnistämisen näyttämönä toimi 24. toukokuuta Nivalan kirjaston alakerran kokoushuone, jonne aliupseeriyhdistyksen aiemman puheenjohtajan, reservin vääpeli Tuomas Suvannon, kutsumana oli saapunut pieni, mutta sitäkin päättäväisempi reserviläisjoukko. Yleisessä keskustelussa käytiin läpi toiminnan aikaisempia vaiheita ja nähtiin tarpeelliseksi käynnistää uusi monipuolisempi vaihe, jossa asetetaan entistä matalampi kynnys lähteä mukaan. Aikaisemmin reserviläisyhdistysten jäsenyyden edellytyksenä on ollut suoritettu varusmiespalvelus, mutta nyt Reserviläisliiton tavoitteiden mukaan toimintaan voidaan ottaa mukaan myös armeijaa käymättömiä henkilöitä, niin naisia kuin miehiäkin. Reserviläisliitto korostaa olevansa koko kansan maanpuolustusjärjestö. Toiminnan uudelleenkäynnistävän kokouksen tavoitteena oli nyt uudistaa säännöt, jotka pohjautuvat Reserviläisliiton mallisääntöihin, ja jotka antavat enemmän mahdollisuuksia joustavaan hallintoon. Yhden vuosikokouksen malli poistaa byrokraattisia kokouskäytäntöjä ja antaa hallitukselle mahdollisuuden keskittyä yhdistyksen toiminnalliseen johtamiseen. Varusmiespalvelusta käymättömiltä ja miehistöön kuuluvilta on esitetty

Keski-Pohjanmaan Reserviläispiirin vpj. Sami Pokin koneelta tutkittiin välillä liiton yhdistyksille laatimia mallisääntöjä. Kuvassa (vasemmalta) Tuomas Suvanto, Vili Löytynoja, Kimmo Niemimäki ja Sami Pokki.

kysymyksiä päästä osallistumaan reserviläisyhdistyksen toimintaan; nyt siihen ei ole enää estettä. Hallitus voi hyväksyä sopiviksi katsomiaan ihmisiä mukaan maanpuolustusta kehittävään toimintaan. Yhdistyksen uudeksi nimeksi tuleekin Nivalan Reserviläiset ry ja Nivalan Aliupseerit ry jää historiaan. Kokouksessa päätettiin keskittää toimintaa perinteisiin reserviläistaitoihin, kuten ampumiseen. Yhdistyksellä on omia aseita, joita voidaan käyttää harjoitteluun, ja oleellista on myös pätevän asevastaavan rooli käytäntöjen ylläpidossa. Sovellettu reserviläis-

ammunta, SRA, on saanut suosiota myös nivalalaisten keskuudessa, joten tämän lajin paikallinen harjoittelu onnistuu, kun omiakin kouluttajia löytyy. Tärkeäksi koettiin myös yhteistyö ampumaradan osapuolien, mm. riistanhoitoyhdistyksen ja urheiluampujien kanssa. Naapuripaikkakuntien Haapajärven, Ylivieskan ja Haapaveden reserviläisten kanssa pyritään saamaan enemmän yhteistyötä aikaan – ja ennen kaikkea Nivan Reserviupseerit ry:n kanssa heidän tulevan 70-vuotisjuhlansa ampumatapahtuman järjestämisessä. Muutenkin yhteistyö nähdään tärkeäksi

voimavarojen yhdistämiseksi, koska useissa yhdistyksissä aktiivien toimijoiden määrä on rajallinen. Nivalan Reserviläiset ry:ssä panostetaan myös jäsenille ja yhteistyötahoille osoitettuun viestintään. Kokouskutsuja ja harrastustoimintaa varten perustetaan whatsapp-ryhmiä sekä yhdistyksen oma Facebook-sivu muutetaan avoimeksi tiedottamista ja keskustelua varten. Reserviläisliiton alustalla ylläpidettävää omaa nettisivua päätettiin myös pitää ajan tasalla. Uuden Nivalan Reserviläiset ry:n puheenjohtajaksi kokous valitsi yksimielisesti

Tuomas Suvannon ja sihteeriksi Vili Löytynojan. Hallitukseen valittiin suostumuksensa antaneet Veli-Pekka Päivärinta, Jaakko Isomaa, Pertti Hyypä ja Mika Huotari. Tulevassa vuosikokouksessa voittaneenkin esittää toimintasuunnitelma, joka kasvattaa jäsenkuntaa nykyistä reilua kuuttakymmentä suuremmaksi ja tarjoaa mahdollisuuksia aktiivisen reserviläistoiminnan harrastamiseen myös omalla paikkakunnalla. Pohjanmaan Maanpuolustaja -lehti toivottaa Nivalan Reserviläiset ry:lle onnea ja menestystä tulevaan toimintaan!

Teksti ja kuvat:
Jouko Liikanen

Reservin vääpeli Tuomas Suvanto valittiin uudelleen viritetyn Nivalan Reserviläiset ry:n puheenjohtajaksi. Suvanto toimii myös MPK Pohjanmaan sitoutuneena kouluttajana.

Nivalan Pyssymäen ampumaratojen alueella on loistavat olosuhteet harrastaa niin rata- kuin SRA-ammuntaakin.

Yhdysvaltojen Cyber Flag -harjoitus vahvisti Suomen ja Ruotsin yhteisjoukkueen kyberpuolustustaitoja

Puolustusvoimat osallistui yhdessä Ruotsin puolustusvoimien kanssa 12.–18. toukokuuta järjestettyyn korkean tason monikan-salliseen Cyber Flag 24–1 -kyberpuolustusharjoitukseen. Harjoituksen järjesti Yhdysvaltojen kyberjohtoporras (US Cyber Command) Suffolksissa, Virginiassa. Yhdysvaltojen kybersuojatiimien lisäksi kyberoperaattorit 18 NATO- ja kumppanimaista harjoittelivat kyberuhkien havaitsemista ja verkkojen suojaamista. Suomalaiset ja ruotsalaiset kyberpuolustuksen asiantuntijat muodostivat yhteisen kybersuojajoukkueen, jonka tehtävänä oli puolustaa kriittistä infrastruktuuria kyberuhkia vastaan simuloidussa ympäristössä. Tämä tarjosi Suomen ja Ruotsin osallistujille ainutlaatuisen tilaisuuden harjoitella rinnakkain yhteisessä joukkueessa. Koulutusskenaariossa asiantuntijat saivat torjua monimutkaisia ja haastavia kyberuhkia laaja-alaisessa IT-ympäristössä. Harjoitus pakotti yhteisjoukkueen mukautumaan nopeasti muuttuvaan uhkatilanteeseen ja hallitsemaan sitä. Kriittiseen infrastruktuuriin kohdistuvien kyberuhkien havaitsemisen lisäksi keskeisenä tehtävänä oli raportoida tilanteesta

Kuvituskuva Reuters Jim Urquhart

ylemmälle johtoportaalille ja antaa sille selkeitä suosituksia. Tärkeää oli myös pitää operaation kannalta olennainen järjestelmä toimintakykyisenä meneillään olleesta haitallisesta kybertoiminnasta huolimatta. – Yleisenä tavoitteena oli harjoitella kyberpuolustuksen kaikkia toimintoja vaativassa skenaariossa. Kyberuhkien tehokkaan torjunnan ja operaation keskeisten järjestelmien toimintakyvyn ylläpitämisen kannalta oli ratkaisevan tärkeää yhdistää kaik-

ki toiminnot aina uhkien teknisestä havaitsemisesta riskien ja suositusten viestimiseen ylemmälle tasolle. Yhtenäisenä tiiminä toimiminen oli menestyksen avain. Kaikki yhteisjoukkueemme jäsenet osoittivat asiantuntemusta ja tahtoa suoriutua tehtävästä menestyksekkäästi, jotta koulutuksesta saataisiin paras mahdollinen hyöty, kertoo harjoituksen kansallinen vanhin, insinöörimajuri **Mikko Tuomi**.

Parempi yhteistyö auttaa torjumaan nykymaailman lisääntyneitä uhkia

Tiedon jakaminen oli yksi harjoituksen keskeisistä tavoitteista pyrittäessä toimimaan uhkalähtöisesti kyberoperaatioissa. Puolustavia tiimejä koulutettiin vastaanottamaan ja hyödyntämään uhkatietoja. Uhkien tehokkaammaksi havaitsemiseksi joukkueita kannustettiin jakamaan havaintonsa muille joukkueille.

Suomi ja Ruotsi ovat äs-

kettäin allekirjoittaneet yhteisen kyberpuolustuksen yhteistoiminta-asiakirjan (Letter of intent) Yhdysvaltojen kanssa. Sen tarkoituksena on edistää yhteistyötä kyberuhkien torjumiseksi. Osana yhteistyön edistämistä kumppanuuksia vahvistetaan Cyber Flag -harjoituksen kaltaisella korkeatasoisella harjoituksella.

Ruotsin puolustusvoimien kyberpuolustuksen apulaisesikuntapäällikkö eversti **Thomas Höglund** ja Puolustusvoimien joh-

tamisjärjestelmakeskuksen kyberosaston päällikkö everstiluutnantti **Tommi Laari** korostivat kansainvälisen yhteistyön merkitystä kyberpuolustuksessa. – Olemme erittäin tyytyväisiä voidessamme osallistua korkean tason harjoitukseen yhteisessä joukkueessa Suomen kanssa. Haastavien harjoitusten lisäksi Cyber Flag antaa meille mahdollisuuden vahvistaa pitkäaikaista kumppanuuttamme Suomen kanssa nyt Naton liittolaisina. Lisäksi se tarjoaa mahdollisuuden edistää yhteistyötämme Yhdysvaltojen kyberjohtoportaani kanssa ja lisätä yhteentöimivuutta Yhdysvaltojen kanssa kyberalalla, kertoi eversti Höglund. – Haluamme koulutuksen vastaavan mahdollisimman paljon todellisuutta ja toteuttaa sitä yhdessä keskeisten kumppaneidemme kanssa. Kansainvälinen yhteistyö on elintärkeää globaalissa toimintaympäristössä, lisää everstiluutnantti Laari.

Puolustusvoimien johtamisjärjestelmakeskus tiedote 20.5.2024 Puolustusvoimat

Miten Venäjä on toiminut kybertilassa 2000-luvulla valtioiden välisessä kamppailussa?

Tässä tutkimuksessa tarkastellaan Venäjän toimintaa kybertilassa 2000-luvulla venäläisen, kybertoimintaan liittyvän strategiskulttuurisen ajattelun kautta. Tutkimuksen päämääränä on lisätä ymmärrystä Venäjän kybertoiminnasta ja -strategiasta, jota on usein tulkittu vain Länteen kohdistuvien hyökkäyksellisten operaatioiden tai niiltä puolustautumisen näkökulmasta tai pelkäämään Venäjän kansallisen informaatiotilan hallintaan liittyvänä kysymyksenä. Tässä tutkimuksessa Venäjää tarkastellaan kybertilan aktiivisena valtiotoimijana, joka turvaa kansalliset intressinsä niin hyökkäyksellisin kuin puolustuksellisin keinoin. Tutkimuksen näkökulma ulottuu valtion politiikan tasolta aina yksittäisten operaatioiden toteuttamiseen. Tavoitteena on ymmärtää Venäjän valtiollisen kyberstrategian lähtökohtia ja toimeenpanoa ja esittää venäläiseen sotataidolliseen ajatteluun sidottu tulkinta Venäjän puolustuksellisen ja hyök-

käyksellisen kybertoiminnan kehityksestä. Erityisen tarkastelun kohteena on Venäjän helmikuussa 2022 aloittama hyökkäysoperaatio Ukrainaan. Lisäksi tutkimuksen tavoitteena on hankkia ja koota tietoa kybersodankäynnin menetelmien kehittymisen ymmärtämiseksi ja kybertoiminnan merkityksen arvioimiseksi suurvaltojen kamppailun välineenä tulevaisuudessa. Uutuusteoksessa ”Suvereenit Hiikkamadot” apulaisprofessori, majuri Juho Kukkola käsittelee Venäjän toimintaa kybertilassa. Tutkimuksen erityisenä tarkastelun kohteena on Ukrainan sota, mutta se tarkastelee myös Venäjän kyberoperaatioita ja -puolustusta vuosina 2000–2021. **Juha Kukkola** on tutkinut Venäjän kybertoimintaa ennenkin. Hän väitteli tohtoriksi Venäjän kyberpuolustuksen rakentumisesta vuonna 2020. Väitöskirja ei kuitenkaan käsitellyt Venäjän hyökkäysoperaatioita. ”Hyökkäysoperaatioita kysyttiin, mutta en oikein

osannut sanoa niistä mitään. Maanpuolustuskorkeakoulun professorit **Petteri Jouko** ja **Marko Palokangas** pyysivät minua kirjoittamaan heidän tulevaan kirjaansa parinkymmenen sivun artikkelia Venäjän hyökkäyksellisestä kybertoiminnasta, joten aloin tutkimaan sitä kaiken sen perusteella mitä olin jo lueskellut ja opiskellut. Artikkelini kuitenkin paisui yli satasivuiseksi tutkimusraportiksi», Kukkola selittää. Tutkimuksessa on käytetty venäjänkielisiä ja venäläisiä lähteitä, kuten sotatieteellistä kirjallisuutta, uutisia ja lakitekstejä. Hän on käyttänyt myös läntisiä lähteitä, kuten aikaisempia tutkimuksia ja tietoturvatietöiden julkaisemia raportteja. ”Olen pyrkinyt käyttämään venäläisiä lähteitä jo väitöskirjastani lähtien ihan sen takia, että sellaisiin lähteisiin perustuvalla tutkimuksella on ollut kysyntää, koska sitä ei tehdä hirveän paljon”, toteaa Kukkola.

Mikä kybertila ja mitkä hiikkamadot?

Tutkimusraportin nimessä ovat Venäjän kybertoiminnan sekä puolustuksellinen että hyökkäyksellinen elementti. Sanalla ”suvereenit” viitataan Venäjän tavoitteeseen saada digitaalista ja teknologiallista suvereniteettia, mihin liittyy heidän yrityksensä rakentaa kansallinen internet-segmentti, joka voidaan tarvittaessa irrottaa kansainvälisestä internetistä. Hiikkamadoilla viitataan Venäjän sotilastiedustelu GRU:n ”Sandworm” nimiseen toimijaan, joka on profiloitunut tuhoavien kyberhyökkäyksien aktiiviseksi tekijäksi. Kybertila on Kukkolan mukaan äärimmäisen tärkeä kansainvälisen politiikan ja strategian tutkimuksen kysymys. Kybertilalla voidaan vaikuttaa vastustajan asevoimien poliittisen päätöksenteon taustalla oleviin järjestelmiin ja perusteisiin häiritsevästi, jolloin on valtaa ja voimaa tehdä asioita. Käsité kybertila tarkoittaa

Kukkolalle informaatiotilan teknologista kerrosta, joka koostuu tietoverkoista ja -järjestelmistä, joissa käsitellään informaatiota. ”Informaatiotila itsessään on laajempi, siihen kuuluu kognitiivinen ja psykologinen puoli ja se käytännössä rajautuu kybertilan ulkopuolelle”, hän tarkentaa. Kybertila Kukkolalle on siis tietoverkkoja, koneita, dataa ja bittejä, jotka ylläpitävät informaatioyhteiskuntaamme.

Venäjä toimii monipuolisesti kybertilassa

Venäjän toiminta kybertilassa on ollut 2000-luvulla monipuolista. Se on käyttänyt erilaisia menetelmiä, kuten tiedustelua, informaatiovaikuttamisen tukemista, kriittisen infrastruktuurin häirintää ja tuhoamista sekä sotilasoperaatioiden tukemista. Samoja menetelmiä on käytetty Ukrainassakin. ”Ukrainan sodassa toimien volyymi ja aggressiivisuus on vaihtunut ja tarkoituksena on sotatoimien tukeminen. Vihollisvaltion johtamiskyvyn tuhoaminen on

muuttunut siitä mitä se oli aikaisemmin. Sodassa käytettyjä keinoja ja menetelmiä on kokeiltu, joten tämä muodostaa selkeän jatkumon”, kertoo Kukkola. Venäjä suorittaa paljon tuhoavampia ja vakavampia hyökkäyksiä siviiliinfrastruktuuriin kuin muut valtiot. Venäjä myös suorittaa ”haktivistien” ja sijaistomijoiden laajakäyttöä. Se käyttää esimerkiksi ns. pro-patrioottisia hakkeriryhmiä tekemään hyökkäyksiä siinä määrin, mitä muilta ei ole nähty. Kukkola kuitenkin huomauttaa, että muiden valtioiden teot eivät ole kokonaan tiedossa. Teos on ladattavissa Doria-julkaisuarkistosta: <https://doria.fi/handle/10024/188804> sekä ostettavissa Puolustusvoimien julkaisujen verkkokaupasta: <https://pv.omapumu.com/fi/642>

Maanpuolustuskorkeakoulu 9.4.2024 tiedote

Kognitiivinen sodankäynti osana tulevaisuuden suurvaltakamppailua

Kognitiivinen sodankäynti pyrkii käyttämään hyväksi ihmismielen luontaisia haavoittuvuuksia ja ajattelun vinoumia. Onnistunut kognitiivinen sodankäynti heikentää tai jopa tuhoaa vastustajan toimintakyvyn. Taustalla oleva tavoite nojaa kiinalaisen sotateoreetikon Sun Tzun ikivanhaan ajatukseen, jossa sotataidon mestari on se, joka onnistuu päihittämään vastustajansa ilman taistelua. Kognitiivinen sodankäynti voidaan nähdä eräänlaisena joustavana yhdistelmänä psykologista sodankäyntiä, informaatiopsykologista vaikuttamista sekä kybersodankäyntiä.

Pohjois-Atlantin puolustusliitto NATO julkaisi toukokuussa 2023 YouTube-bessa dramaattista elokuvatraileria muistuttavan videon. Videossa sen katsojen aivojen varoitetaan olevan jatkuvan hyökkäyksen kohteena, ja liittokunnan vastustajien kerrotaan pyrkivän vaikuttamaan yksilöiden ja kansakuntien käytökseen ja uskomuksiin. Taustalla vilkkuu kryptisiä videoleikkeitä Venäjän johtajista ja samalla videolla todetaan, että liittokunnan vastustajat pyrkivät rapauttamaan länsimaaisia arvoja ja tuhoamaan sääntöpohjaisen maailmanjärjestyksen. Mahtipontisen musiikin pauhatessa kerrotaan NATO:n tarpeesta suojella arvojamme ja elämäntapaamme kognitiivisilta uhilta. Video on pohjuttuna NATO:n uudelle kognitiivisen sodankäynnin konseptille, joka julkaistaan vuoden 2024 aikana. Mistä kognitiivisessa sodankäynnissä on oikeastaan kyse? Sekä lännessä että idässä on yleistynyt käsitys, jossa kognitio ja ihmismieli nähdään yhtenä uuden ajan merkittävimpänä taistelulentänä. Kognitiolla tarkoitetaan ihmisen tiedonkäsittelyn prosesseja, joilla aistien kautta saatua tietoa käsitellään, varastoidaan, palautetaan muistiin ja käytetään. Kognitiivisia prosesseja, kuten havaitseminen, ajattelu, oppiminen, muisti ja tarkkaavuus, ohjaa aivojen toiminta sekä ihmisen mielensisällöt. Kognitioon perustuu ihmisen kyky käsitellä ja ymmärtää tietoa sekä hahmottaa ympärillä olevaa maailmaa. Kognitio on myös kaiken toiminnan taustalla. Kognitiivisen sodankäynnin tavoitteena on halvaannuttaa ja horjuttaa vihol-

Kuvituskuva Juha Metso IL

linen vaikuttaen kohteen ajatteluun. Hyökkäävä osapuoli voi pyrkiä herättämään kohteessaan tunteita, häiritä kohteen ajattelua tai harhauttamaan kohteen toimintaa. Keskeisenä ajatuksena on, että vastustaja saadaan manipuloidulla muuttamaan uskomuksiaan ja käyttäytymistään haluttuun suuntaan. Kognitiivisen sodankäynnin keinovalikoima on laaja. Se pitää sisällään mm. erilaisia hybridi- ja kybersodankäynnin menetelmiä. Esimerkiksi Ukraina on ollut vuodesta 2014 alkaen kokonaisvaltaisen kognitiivisen sodankäynnin kohteena. Venäjän ”pienien vihreiden miesten” suorittama Krimin valtaus pyrki häivyttämään Venäjän vastuuta, sekä hämmäntämään kansainvälistä yhteisöä. Samanaikaisesti sosiaalinen media täyttyi trollien ja bottien suoltamasta disinformaatiosta ja propagandasta, sekä ajoittain jopa ristiriitaisista venäläisistä narratiiveista. Sosiaalisen median lisäksi propagandaa lähetettiin suoraan tekstiviestitse rintamalla olevien ukrainalaissotilaiden puhelimiin. Ukrainalaisten taistelutahdon murenemiseen tähtäävät tekstiviestit varoittivat tulevasta tuhosta sekä raportoivat Ukrainan sodanjohdon pettäneen rivisotilaat. Ukrainan tapaus näyttää käytännössä sen, että kognitiivinen sodankäynti ei kohdistu vain päätöksentekijöihin, vaan myös laajasti koko kansaan. Suomessakaan emme voi sivuuttaa tätä ilmiötä, sillä esimerkiksi Venäjän hybridioperaatiot

Suomea vastaan loppuvuodesta 2023, kuten Balticconnector-kaasuputken katkaiseminen ja turvapaikanhakijoiden ohjaaminen itärajalle, voidaan tulkita kognitiiviseksi sodankäynniksi. Operaatioiden mahdollisena tavoitteena oli vahingoittaa Suomen maakuva, herättää Suomessa epävarmuutta ja pelkoa, sekä samalla testata Suomen ja NATO:n reagointi- ja toimintakykyä. Vastaavaa vaikuttamista kohdistuu yhä useampaan liittolaiseemme yhä useammalla rintamalla. Kognitiivisen sodankäynnin keinovalikoima on laaja. Se pitää sisällään mm. erilaisia hybridi- ja kybersodankäynnin menetelmiä. Esimerkiksi Ukraina on ollut vuodesta 2014 alkaen kokonaisvaltaisen kognitiivisen sodankäynnin kohteena. Venäjän ”pienien vihreiden miesten” suorittama Krimin valtaus pyrki häivyttämään Venäjän vastuuta, sekä hämmäntämään kansainvälistä yhteisöä. Samanaikaisesti sosiaalinen media täyttyi trollien ja bottien suoltamasta disinformaatiosta ja propagandasta, sekä ajoittain jopa ristiriitaisista venäläisistä narratiiveista. Sosiaalisen median lisäksi propagandaa lähetettiin suoraan tekstiviestitse rintamalla olevien ukrainalaissotilaiden puhelimiin. Ukrainalaisten taistelutahdon murenemiseen tähtäävät tekstiviestit varoittivat tulevasta tuhosta sekä raportoivat Ukrainan sodanjohdon pettäneen rivisotilaat. Ukrainan tapaus näyttää käytännössä sen, että kognitiivinen

sodankäynti ei kohdistu vain päätöksentekijöihin, vaan myös laajasti koko kansaan. Suomessakaan emme voi sivuuttaa tätä ilmiötä, sillä esimerkiksi Venäjän hybridioperaatiot Suomea vastaan loppuvuodesta 2023, kuten Balticconnector-kaasuputken katkaiseminen ja turvapaikanhakijoiden ohjaaminen itärajalle, voidaan tulkita kognitiiviseksi sodankäynniksi. Operaatioiden mahdollisena tavoitteena oli vahingoittaa Suomen maakuva, herättää Suomessa epävarmuutta ja pelkoa, sekä samalla testata Suomen ja NATO:n reagointi- ja toimintakykyä. Vastaavaa vaikuttamista kohdistuu yhä useampaan liittolaiseemme yhä useammalla rintamalla. Kognitiivinen sodankäynti pyrkii käyttämään hyväksi ihmismielen luontaisia haavoittuvuuksia ja ajattelun vinoumia. Onnistunut kognitiivinen sodankäynti heikentää tai jopa tuhoaa vastustajan toimintakyvyn. Taustalla oleva tavoite nojaa kiinalaisen sotateoreetikon Sun Tzun ikivanhaan ajatukseen, jossa sotataidon mestari on se, joka onnistuu päihittämään vastustajansa ilman taistelua. Kognitiivinen sodankäynti voidaan nähdä eräänlaisena joustavana yhdistelmänä psykologista sodankäyntiä, informaatiopsykologista vaikuttamista sekä kybersodankäyntiä. Pääosin digitaalisessa toimintaympäristössä tapahtuvassa kognitiivisessa sodankäynnissä hyödynnetään yhä useammin modernia teknologiaa, kuten teko-

älyä, jota käytetään oman toiminnan vahvistajana ja levittäjänä. Tekoälyä hyödyntämällä voidaan tuottaa ja levittää mis- ja disinformaatiota yhä nopeammin ja tehokkaammin. Aidonolaiset ja alati kehittyvät deepfaket eli syvävaleet ovat tehokas tapa vaikuttaa kohteeseen. Syvävaleissa alkuperäistä videomateriaalia luodaan keinotekoisesti, jolloin voidaan tuottaa aidolta näyttäviä videoita, joissa esiintyvät ihmiset voivat näyttää tekevänsä asioita tai puhuvan asioista, joita he eivät oikeasti ole tehneet tai sanoneet. Venäjän laajamittaisen hyökkäyksen alettua helmikuussa 2022, ilmaantui pian internetiin syväväärennöksellä tehty video, jossa Ukrainan presidentti Volodymyr Zelenskyi ilmoittaa maan ja armeijan

Dominic Saari

Kirjoittaja toimii projektitutkijana Jyväskylän yliopiston KILPI-hankkeessa, jossa kiinnostuksen kohteina ovat informaatiopsykologinen vaikuttaminen ja kognitiivinen turvallisuus.

antautuneen. NATO ei ole ajattelussaan yksin. Venäläisessä ajattelussa kognitiivinen sodankäynti linkittyy vahvasti harhauttamisen oppiin (maskirovka) sekä refleksiivisen kontrollin teoriaan. Reflektiivisessä kontrollissa kohdetta (usein vihollisen päätöksentekijä) pyritään huijaamaan tekemään Venäjälle edullisia päätöksiä – vaihtoehtoisesti voidaan pyrkiä estämään päätöksenteko tai hidastamaan sitä. Kiinalaisessa ajattelussa kognitiivisen sodankäynnin katsotaan olevan osa uutta tulevaisuuden ”älyllistyneen sodan” konseptia.

Kognition hallitseminen on tulevaisuudessa yhä keskeisempi osa suurvaltojen välistä valtakamppailua. Suurvallat pyrkivät tulevaisuudessa teknologian avulla manipuloimaan kognitiota, lamauttaakseen vastustajansa tai kehittämään kognitiivista kyvykkyytään. Tänä vuonna julkaistava NATO:n kognitiivisen sodankäynnin konsepti tullaan integroimaan liittokunnan toimintaan mukaan, ja täten se heijastuu suoraan Suomeen. Suomessakin on syytä olla valmiina uudenlaiseen sotaan ja ymmärtää paremmin yhteiskuntamme ja yksilöidemme heikkoudet ja vahvuudet. Kansallista ymmärrystä on myös entisestään lisättävä digitaalisen yhteiskunnan tuomista uusista vaaroista, jotta voimme suojautua vihamieliseltä vaikuttamiselta. Kyse ei ole enää synkästä scifistä, vaan tulevaisuuden turvallisuuden varmistamisesta ymmärtämällä ja vastaamalla kognitiivisiin haasteisiin.

Veteraanien perintö juhlapaneelin aiheena Kannuksessa

Pikkulotta Elsa Mäkelä ja rintamaveteraanit Reino Keskisipilä ja Tapio Hotakainen osallistuivat maanantaina 22.4.2024 Kannuksessa järjestettyyn paneelikeskusteluun, jonka aiheena oli veteraanien perintö. Sodasta ja rauhasta sotaveteraanien kanssa keskustelemaan olivat kutsuttuina myös kansanedustajat Mikko Savola ja Janne Jukkola, kaupunginjohtaja Jussi Niinistö ja Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö Pasi Heinua. Kunniakan-salaisiamme eli sotainvalideja, veteraaneja ja lottia oli jaksanut saapua paikalle vielä toistakymmentä henkeä. Paneeli oli nähtävissä myös paikallis-TV:n suoratoistopalveluna. Juhlapaikana toimi kuntoutus- ja hoivakeskus Hoivakunnas, jonka aktiviteetteja esitteli tervehdyspuheessaan toimitusjohtaja Johanna Rautakoski.

– Vielä nytkin voi sanoa, että sota-aika yhdisti ihmisiä ja autettiin toisia aina kun voitiin, kertoi kaksi evakkomatkaa 14-vuotiaana tehnyt Elsa Mäkelä. Pikkulotta hoiti omilla taidoillaan myös haavoittuneita sotilaita. Rautiolainen Reino Keskisipilä oli 18-vuotias jou-tuessaan sotaan. – Toivotavasti suomalaisten ei enää tarvitse puolustaa kotimaataan. En kuitenkaan pelkää sota, sillä tuskin sellaista tulee, koska Nato on liittolaisemme, uskoi 99-vuotias Kannuksen veteraani. Myös 99-vuotias Tapio Hotakainen Halsualta koki jatko- ja Lapin sodan raakuudet, jotka jättivät pysyvän muistijäljen. – Nykyinen sota Ukrainassa huolestaa, koska amerikkalaisten antama apu saattaa pitkittää sitä, ja siviilit ja sotilaat saavat kärsiä aina. Kannuksen kaupunginjohtaja Jussi Niinistö avasi

Keskipohtalaisia sotainvalideja, veteraaneja ja lottia oli Hoivakunnaksen veteraanijuhlaan saapunut toistakymmentä henkeä, useimmilla heillä avustaja mukana.

kansallista veteraanipäivää edeltävän juhlapaneelin. – Veteraanipäivä on rauhahan juhla, rauhan, jonka veteraanisukupolvi sitkeydellään meille lunasti, tiivistä Sipilän hallituksessa 2015–2019 toiminut silloinen puolustusministeri. – Yhteiskunnallisen radikaalismin aikaan 1960- ja 1970-luvuilla veteraanien ääni ei kuulunut, mutta onneksi viime vuosikymmeninä ”mitäs menitte”-puheet ovat vaienneet. Rajojemme pitävyyteen Niinistö luottaa. – Vaikka Venäjä hyökkäsi Ukrainaan, on Suomi jopa enemmän turvassa kuin koskaan aiemmin. Natoon liittymisen jälkeen ei EU:n turvatakuita tarvitse enää miettiä. Jos EU on pehmeää turvallisuutta, on Nato kovaa. Kyseessä on maailman voimakkain puolustusliitto, jota Venäjä kunnioittaa.

Tilaisuuden juontaja, toimittaja Outi Airola, kysyi Puolustusvoimien edustajalta, everstiluutnantti Pasi Heinualta, pitäisikö olla huolissaan viime aikoina reservistä eronneista henkilöistä. – Asialla ei ole suurempaa merkitystä, enempi kiinnostavat ne syyt, jotka päätökseen ovat johtaneet. Se kertoo motivaatiosta, mutta ehkä heillä on siihen perusteita, joilla he voivat paremmin palvella yhteiskuntaa kriisitilanteissa, arveli Heinua. Kansanedustaja, puolustusvaliokunnan varapuheenjohtaja Mikko Savola perusteli kysyttäessä, kuinka nykyisessä herkässä tilanteessa Suomi reagoi Euroopassa käytävään sotaan. – Suomesta on annettu Ukrainaan jo 23 tukipakettia, ja jatkosuunnitelmia on olemassa. Koska olemme Venäjän rajavaltio, joudum-

me huolehtimaan oman puolustuksen ylläpidosta ja varustojemme riittävydestä. Ammustuotantoamme on kohotettu viiveettä, ja

Suomi on bruttokansantuotteeseensa nähden yksi suurimmista avun viejistä Ukrainaan, Mikko Savola vakuutti.

Teksti ja kuvat:
Jouko Liikanen

Kannuslainen Riika Ypyä säesti pianolla ja lauloi Veteraanin iltahuudon. Yleisö kuunteli esityksen perinteiseen tapaan seisten.

Lippuairueina edustivat parhaillaan Kainuun prikaatin valmiusyksikössä palvelevat kannuslaiset nuoret.

Juhlapaneelissa keskustelemassa olivat veteraani Reino Keskisipilä, pikkulotta Elsa Mäkelä, veteraani Tapio Hotakainen, Kannuksen kaupunginjohtaja Jussi Niinistö, Pohjanmaan aluetoimiston päällikkö Pasi Heinua sekä kansanedustajat Mikko Savola ja Janne Jukkola. Keskustelua johdatteli toimittaja Outi Airola.

Ylitalon perheen uhri: kolme poikaa

Hanna ja Aleksanteri Ylitalolle syntyi seitsemän lasta vuosina 1902–1918 Himankakylällä. Vain esikoinen kuoli vauvana. Poikia olivat Reino Armas, s. 1904, Aarne Aleksanteri, s. 1906, Johannes (**Hannes**) Valfrid, s. 1909, Sulo **Artturi** Rafael, s. 1911, Walde Mikael, s. 1914. Syntymävuodet paljastavat, että kaikki joutuivat jo sotataniereille.

Elanto Ylitalossa saatiin maanviljelystä ja kalastuksesta. Vainiot olivat sen verran pienet, että poikien oli keksittävä muitakin ansioita. Esimerkiksi Walde seilasi merillä jopa Algeriassa asti. Sieltä hän toi kilpikonnan kotikylälleen. Kerran se jäi peräkärryn rattaan alle, mutta säilyi hengissä kovan kilpensä alla.

Reino ja Artturi lähtivät 1920-luvulla etsimään ansioita Kanadasta. Laman iskiessä 1930-luvun alussa Neuvostoliiton lähettämä värväri Väisänen sai suurilla lupauksilla houkuteltua Reinon ja monta muuta muuttamaan Neuvosto-Karjalaan. Reinon passi oli kirjoitettu 1934, mutta hän oli perillä ennen. Artturi oli päässyt töihin suureen navettaan. Nälkäänsä hän ryypäsi maitoa ämpäristä ja menetti siksi pestinsä, mutta löysi onneksen uuden työpaikan.

Reino muutti Neuvosto-Karjalaan

Metsäkämpällä aprikoiitiin ja kiisteltiin Neuvostoliittoon lähdöstä. Eräs mies oli siepannut kirveen ja iskenyt sen ruuhmoon ja huutanut: ”Täällä te perkeleet sanotte, että kirves on minun, mutta siellä se on meidän!” Reino ei ollut kommunisti eikä lähtenyt aatteen vuoksi. Äiti oli tyytyväinen Himankakylällä: ”Kyllä Reino on onnen poika”, kun pääsi lamaa pakoon itänaapuriin. Lupaukset tosin rikottiin heti

Vankeja metsätyömaalla (1936–1937). Kuvituskuva: The New York Public Library, Digital Collections

Leningradissa. Värväri Väisänen lupaamaa henkilöautoa, metsätraktoria eikä kultakelloa näkynyt. Piti vain ruveta tienaamaan agitaattorille matkaraajoja. Hän oli näet kustantanut Atlantin ylityksen.

Reinon matka jatkui Uhtualle, jossa puolestaan ei luvattuja asuntoja näkynyt. Hänelle osoitettiin vain Kepajoen läheltä puut, jotka sai kaataa ja alkaa taloa niistä pystyttämään. Kehutut koneet puolestaan oli viety Stalinin kanavalle. Aluksi Reinon piti kaivaa pellon ojat käsin. Hauista tarvittiin sitten metsätöissäkin.

Reino yritti lähettää salaa Murmanskin kautta veljelleen viestin Kanadaan: ”Neuvostoliitto on maanpäällinen helvetti. Älä tule tänne, paluuta pois täältä ei ole!” Kuriirin kärehdettyä kirje ei mennyt perille. Itse hän katsoi viisaaksi

ottaa Neuvostoliiton kansalaisuuden 1936. Ehkä se auttoi, ettei häntä ammuttu vuosien 1937–1939 suurissa vainoissa. Toisaalta asumus Kepajoella oli niin syrjässä, että Reino saattoi vain unohtua sinne.

Reino meni myös naimisiin Tollojoella lähellä Suomen rajaa syntyneen Paulan kanssa. Heille syntyi ennen sotaa poika Sulo ja tyttäret Vieno ja Aino. Puolukoiden kypsymistä odoteltaessa 1939 Paulalle valehdeltiin kolmen päivän mittaisesta väestön siirtokokeesta suljetuissa junavaunuissa. Niissä kaikki eivät mahtuneet edes kerralla nukkumaan, ravintoa sai perin niukasti ja ainoa ulosteastia täyttyi. Päätepysäkki oli Arkangeli, josta siirryttiin vankileirille kymmeniä kilometrejä etelään päin.

Lapset eristettiin eri rakennukseen. Heidän väitettiin sairastavan vaarallista tau-

tia, eikä Paulaa päästetty katsomaan lapsiaan. Kerran hänen onnistui livahtaa ikkunan luo. Näky tyrnäsi: Sulo istui kivilattialla alasti ja hän oli sivellyt epätoivoisesti ulosteita lämmikkeeksi kehoonsa. Sinne lapset nääntyivät. Murheen murtama Paula odotti tässä tilanteessa vielä kaksosia.

Hanneksen kohtalo

Talvisodassa Hannes sai käteensä pikakiväärin Kev. Os 8:n riveissä. Summan läpimurron jälkeen osasto siirrettiin avuksi sinne. Aluksi viisaasti pimeyden suojassa, mutta majoitettiin tyhmästi Muolaan Punnukassa suurelle peltoaukealle. Se oli päivän valjettua helppo maali vihollisen ”murhalinnuille.”

Hanneksen teltaan sattui täysosuma: 16 Himangan ja Lohtajan miestä kaatui välittömästi. Osa pelastui, koska he makasivat suuren perunasäkkipinon takana. Esimerkiksi Veikko Estakarilta piti amputoida vain toinen jalka. Hänen valtiolta saamansa ”pyhäpuujalka” on nähtävillä Himangan kotiseutumuseossa. Hanneksesta ei jäänyt paljon kotiin tuotavaksi.

Kaatunut Walde sai tyttären

Walde taisteli kiväärimiehenä JR 64:ssä aluksi Raateentiellä ja sitten Pitkärannassa. Hän kaatui vain neljä päivää veljensä jälkeen. Walden kohtaloksi kävi tupakointi vartio paikalla. Hehkuvan sätkän pään huomasi vihollisen tarkka-ampuja ja hän osui Waldeen. Samalla hetkellä Ylitalossa talon rakenteista

meessa kaksoset, jotka elivät vain kymmenen tuntia. Paulan isäkin menehtyi, mutta toivuttuaan leski lausui: ”Ryssät eivät minua tapa.” Vartioinnin höltyessä 1947 Paula karkasi Petroskoihin, jossa pääsi töihin suksitehtaalle. Reinon kuolinvuoteella lausuman toiveen mukaisesti hän meni uudelleen naimisiin ja muutti Kutismaan.

Kaksi poikaa selvisi

Artturi pelasti eräästä ladosta pahoin haavoittuneen uhtualaisen sotilaan hengen. Häneltä Artturi kuuli, ettei Reino-veli ollut joutunut Siperiaan tai Stalinin kanavalle tappavaan raadantaan. Talvisodan toiseksi viimeisenä päivänä Artturi näki, kuinka mm. Lahdensuun opettaja Eino Linna katosi kuolemaansa. Itse hän haavoittui ja uudelleen vielä Prokkoilassa jatkosodan alussa.

Veljeksistä Aarre joutui sotapalvelukseen vasta jatkosodassa. Rauhan palattua isännyys Ylitalossa jäi Artturille ja Aarne muutti Kalajoen puolelle Alajoenle maanviljelijäsi. Reino-veljen kova kohtalo ei heille kokonaisuudessaan selvinnyt. Artturin poika Alpo harjoitti paljon myöhemmin teollista toimintaa Petroskoissa ja tapasi setänsä lesken.

Teuvo Tuorila

Hannes Ylitalo (ylempänä kuvassa) ja Walde Ylitalo. Kuva: Himangan veteraanimatrikkeli

Vankeja ojaa kaivamassa (1936–1937). Kuvituskuva: The New York Public Library, Digital Collections

Vahva yhteiskunnallinen toimija ja sotaveteraanien puolestapuhuja, kanslianeuvos Holger Strandberg 100 vuotta

Sadan vuoden iän saavuttaminen on nykyisin huomattavasti yleisempää kuin vielä pari vuosikymmentä sitten. Silti jokainen tuon merkkipaalun saavuttaminen herättää edelleenkin huomiota. Näin on erityisesti silloin, jos satavuotiaalla on poikkeuksellisen merkittävä elämänura takanaan. Vaasassa 16.6.2024 sata vuotta täyttävä sotaveteraani, kanslianeuvos Holger Strandberg on tällainen henkilö.

Holger Wilhelm Strandberg syntyi Hangossa 16.6.1924. Ylioppilaaksi tulon jälkeen Strandbergillä oli edessä varusmiespalvelus ja osallistuminen jatkosotaan. Hän palveli linnoituspatteerissa ja yleni korpraaliksi. Strandbergin sotilasarvo myöhempien maanpuolustustehtävien jälkeen on kersantti. Sodan päätyttyä olivat edessä opinnot Svenska Handelshögskolanissa ja ekonomintutkinto vuoden 1948 alussa.

Työura Vaasassa

Strandbergistä tuli vaasalainen heti ekonomin tutkinnon valmistuttua. Täältä löytyivät sekä työpaikka toimintojaan sodan aikana Vaasaan siirtäneeltä Strömbergiltä että puoliso. Työrupeama Strömbergillä kesti 7 vuotta, Strandberg toimi siellä aluksi toimistopäällikkönä, myöhemmin sosiaalipäällikkönä. Vuodesta 1955 alkaen aina 1987 tapahtuneeseen eläkkeelle jäämiseen asti Strandbergin tehtäväkenttä oli terveysalalla eri tehtävissä. Hän toimi Svenska Österbottens Mentalvårdsdistriktin talouspäällikkönä, Vaasan Keskussairaalan talousjohtajana sekä lopuksi Vaasan Sairaanhoidopiirin hallintojohtajana.

Merkittäviä luottamustoimia

Mittava ura terveydenhuol-

Professori Aimo Tukiaisen veistämä marsalkka Mannerheimin ratsastajapatsas Vaasan Kaupungintalossa on pienoismalli suhteessa 1:4 Tukiaisen Helsingin patsaasta. Hovioikeudenneuvokset Alma Skog järjesti 1930-luvulla rahankeräyksen ratsastajapatsasta varten. Rahastoidut keräysvarat pysyivät käyttämättöminä 1980-luvun lopulle asti. Holger Strandbergin toimesta patsashanke viimein toteutettiin niin, että patsas voitiin paljastaa 6.12.1990. Kuva: Raimo Latvala

lossa toi Strandbergille suuren määrän asiantuntija- ja luottamustehtäviä sekä omalla alalla että yleishallinnossa. Oman alan luottamustehtäviä oli sekä kotimaisissa, pohjoismaisissa että kansainvälisissä järjestöissä. Strandberg on

kutsuttu mm. Punaisen Ristin ja Euroopan sairaalajohtajien järjestön kunniajäseneksi. Strandberg oli pitkään mukana myös Vaasan kunnallispolitiikassa. Tehtäviä riitti 35 vuoden aikana niin lautakunnissa, kaupungin-

hallituksessa kuin kaupunginvaltuustossakin. Valtuuston puheenjohtajana Strandberg toimi 12 vuotta. Strandbergin arvoihin kuuluu myös uskonnollisuus. Hän toimi kirkollisissa luottamustehtävissä kahden vuosikymmenen ajan.

Sotaveteraanityö ja maanpuolustus sydämen asiana

Strandbergin vahva isämaallisuus sai hänet eläkevuosinaan keskittymään sotaveteraanien ja vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi tehtävään työhön. Hän toimi Suomen Sotaveteraaniliitossa johtotehtävissä sekä paikallisella, alueellisella että valtakunnallisella tasolla lähes kahden vuosikymmenen ajan. Strandberg on ansioidensa johdosta Vasa Krigsveteraandistrikt – Vaasan Sotaveteraanipiiri rf:n kunniapuheenjohtaja ja Suomen Sotaveteraaniliiton kunniajäsen. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen alueella Strandberg kuuluu mm. Österbottens Försvarsgille –Pohjanmaan Maanpuolustuskilta rf:n ja Vaasan läänin maanpuolustusyhdistyksen perustajajäseniin. Hän toimi ensiksi mainitun killan perustajapuheenjohtajana 17 vuoden ajan. Puheenjohtajakaudellaan hän organisoi yhteistyössä sotaveteraanipiirin kanssa hankkeen, jolla Vaasan Suojeluskunnan käytössä ollut ampumaradan paviijonki siirrettiin Puolustusvoimien entiselle harjoitusalueelle ja kunnostettiin veteraani- ja maanpuolustusjärjestöjen yhteiseksi kokous- ja juhlatilaksi. Kiltataloksi ristitty rakennus on ainoa jäljellä oleva fyysinen muisto vaasalaisista suojeluskuntajärjestöistä. Strandberg on killan kunniapuheenjohtaja ja maanpuolustusyhdistyksen kunniajäsen.

Vaikutuksiltaan kauaskantoisin Holger Strandbergin käynnistämistä ja johtamista pohjalaisista veteraanihankkeista lienee työ Vaasan Sotaveteraanimuseon perustamiseksi. Vaasan Sotaveteraanipiiri käynnisti 1990-luvulla hankkeen viime sotiin ja veteraanien

aikaansaannoksiin liittyvän aineiston keräämiseksi pysyvää näyttelyä varten. Keräys tuotti aineistoa runsaasti myös sotia edeltävältä, koko itsenäistymiskehityksen kattavalta ajalta: autonomian aika, suojeluskunta- ja lottajärjestöt, jääkäriliike, Vapaussota. Museon perustamiseksi käännyttiin Pohjanmaan Maanpuolustuskillan puoleen ja kiltalta onkin vastannut museon ylläpidosta koko sen neljännesvuosisataisen olemassaolon ajan.

Holger Strandbergin pitkäaikainen ja ansiokas toiminta niin virkatehtävissä kuin merkittävässä asiantuntijajaluttamustehtävissä on tuottanut hänelle runsaasti huomionosoituksia. Tasavallan presidentti myönsi hänelle kanslianeuvoksen arvon 1982 ja hänestä tuli Islannin kunniakonsuli v. 1986. Suomalaisten ritarikuntien kunniamerkeistä hänellä on Suomen Valkoisen Ruusun I luokan Ritari-merkki sekä Vapaudenristin Ritarikunnan 3. luokan Vapaudenmitali. Ulkomaisia kunniamerkkejä ovat mm. Kungliga Nordstjärneordenin Komentajamerkki ja Islannin Haukan Komentajamerkki.

Oma yhteistyöni Holger Strandbergin kanssa alkoi noin 30 vuotta sitten, kun hän alkoi vähitellen luopua luottamustehtävistään (veteraanityötä lukuun ottamatta) ja pyysi minua tiettyihin tehtäviin seuraajakseen. Sain häneltä jatkuvasti isällistä tukea ja neuvoja niitä tarvittessani. Kuvailisinkin pitkäaikasta yhteistyötämme tämän vuoden Kansallisen veteraanipäivän teeman sanoin: ”Veteraanien perintö turvataan – yhdessä onnistumme”.

Ilkka Virtanen

Merivoimat osallistui BALTOPS24-harjoitukseen aluksilla ja rannikkojoukoilla

Merivoimat osallistui 5.–20.6. Itämerellä järjestettävään BALTOPS24-harjoitukseen aluksilla, rannikkojoukoilla ja esikuntaupseereilla eri johtoportaisissa. Harjoituksessa oli mukana joukkoja 17 eri maasta yhteisvahvuudella noin 6600 sotilasta. Näistä suomalaisia oli enimmillään 330 sotilasta. Harjoitukseen osallistuivat miinalaiva Uusimaa, ohjusvene Hanko sekä Uudenmaan prikaatin rannikkojääkärikomppania.

Harjoituksen yleisenä tavoitteena oli todentaa ja kehittää Nato-liittokunnan jäsenmaiden yhteistoimintakykyä ja osoittaa liittokunnan sitoutumista Itämeren alueen turvallisuuteen ja vakauteen. Harjoitus mahdollistaa merisodan käynnin kaikkien osa-alueiden harjoittelun yhdessä liittolaisten kanssa. Harjoituksen johti Yhdysvaltain 6. Laivaston komentaja, ja sen valmistelusta vastasi Naton Euroopan joukkojen

komentajan merellisenä operaatioesikuntana toimiva STRIKFORNATO (Naval Striking and Support Forces NATO).

Suomalaiset yksiköt toimivat Itämerellä ja Tukholman saaristossa

Alusten osalta harjoitus alkoi Liettuan Klaipedassa 5.6.2024 satamavaiheella ja päättyi Saksan Kiebiin 20.6.2024. Harjoitusalue Itämerellä oli laaja ja painottui Latvian ja Liettuan rannikoille idässä sekä Puo-

lan ja Saksan rannikolle ja Tanskan Bornholmin ympäristöön etelässä. Lisäksi osa joukoista harjoitteli Tukholman saaristossa ja Gotlannin alueella.

Miinalaiva Uusimaa ja ohjusvene Hanko toimivat harjoituksessa Tanskan johtamassa kansainvälisessä alusosastossa yhdessä ruotsalaisten alusten kanssa. Miinalaiva Uusimaan osalta toiminta harjoituksessa liitettiin käynnissä olevaan koulutuspurjehdukseen. Uudenmaan prikaatin ran-

nikkójääkärikomppania osallistui harjoitukseen Tukholman saaristossa osana Ranskan johtamaa tais-

teluosastoa, jossa komppania toimi osana ruotsalaista amfibioataljoonaa.

Merivoimat 5.6.2024 tiedote

Miinalaiva Uusimaa

Vaikuttavat Kansallisen veteraanipäivän 2024 juhlallisuudet Vaasassa

Valtioneuvosto nimesi vuonna 1986 veteraanijärjestöjen aloitteeseen perustuen huhtikuun 27. päivän Kansalliseksi veteraanipäiväksi ja yleiseksi liputuspäiväksi. Juhlapäivän ajankohdan määrittäminen perustui yli 5 vuotta kestäneeseen sotakauden päättymiseen ja rauhanajan alkamiseen Lapin sodan päättymisen myötä 27.4.1945. Kunniansalaisten nimikko-päivän vietto aloitettiin vuonna 1987, jolloin valtakunnallinen pääjuhla järjestettiin Lahdessa. Kunnille annettiin päävastuu paikallisten juhlallisuuksien järjestämisestä. Järjestelyihin ovat yleensä osallistuneet myös seurakunnat sekä maanpuolustus- ja kansalaisjärjestöt. Valtakunnallisen pääjuhlan järjestäminen on aiemmin ollut kolme kertaa pohjalaiskuntien vastuulla: 1993 Kokkolassa, 1998 Vaasassa ja 2003 Seinäjoella. Vuonna 2024 Vaasa sai pääjuhlan uudelleen järjestettäväkseen.

Veteraanijuhlat muutosvaiheessa

Vaasan tämän vuoden juhlan järjestämisestä huolehtivat kenraalimajuri Rami Saaren johtama valtakunnallinen päätoimikunta sekä Vaasan kaupungin asettamat paikalliset juhlat ja järjestelytoimikunnat. Järjestelyissä kiinnitettiin erityishuomio veteraanisukupolven voimakkaaseen muutostilanteeseen. Tammenlehvätunnuksen omaavia veteraaneja, joiden kunniaksi juhlat on erityisesti järjestetty, on elossa enää vajaat 2000, joista miehiä on noin kolmannes ja naisia kaksi kolmasosaa. Veteraanisukupolvi on väistämättä poistumassa lopullisesti keskuudestamme ja veteraanien järjestötoimintaa ollaan siirtämässä jälkipolvien tekemään pe-

Suomen vapauden ja itsemääräämisoikeuden symboli on saanut seppeleen jalustalleen. Kuva: Ilkka Virtanen

rinnetyöhön. Tässä työssä on tärkeää, että veteraanien ainutlaatuisen perinnön säilyminen ja tunnettuus turvataan. Siinä onnistutaan, mikäli se tehdään veteraanien oppien mukaisesti – yhdessä. Tämän vuoden veteraanipäivän teemassa näin sitoudutaan tekemään: ”Veteraanien perintö turvataan – yhdessä onnistumme; Veteranernas arv bevaras – tillsammans lyckas vi”.

Muutosvaihe näkyi myös veteraanien osallistumisessa tämän vuoden pääjuhlaan Mustasaaren Botnia-hallissa, jossa oli läsnä hieman yli 10 tammenlehvätunnuksen omaavaa veteraania ja saman verran

lattia. Juhlalta on mahdollisuus helpommin ja jopa paremmin nauttia tutuissa ja turvallisissa kotioiloissa. Veteraanien työtä arvostavaa ja isänmaallista yleisöä oli sen sijaan paikalla runsaasti, 900 henkeä, puolitoistakertainen määrä Turun viime vuoden vastaavaan tapahtumaan verrattuna. Pohjalaisilta ei veteraanien arvokas työ pääse vaipumaan unhoon.

Päivän aloitus juhlavalla lipunnostolla torilla

Juhlapäivä aloitettiin aamun lipunnostolla Suomen Vapaudenpatsaan äärellä Vaasan torilla. Läsnä oli joukkueen vahvuinen osasto Pohjanmaan jääkäripataljoonan varusmiehiä

Niinisalosta ja varusmiesten kunniavartio patsaalla. Veteraani- ja maanpuolustusjärjestöjen komea lippulinna oli mukana juhlistamassa tapahtumaa. Tasan klo 9 Hornet-hävittäjä suoritti ylilennon. Sää esti lennon selkeän näkymisen, mutta koneen synnyttämä jyly varmasti herätti vielä mahdollisesti nukkuvat keskustan asukkaat. Kaupungin, Puolustusvoimien ja seurakuntien yhteisen seppeleen patsaalle laskivat kaupunginjohtaja Tomas Häyry ja Pohjanmaan alue toimiston päällikkö evers-tiluutnantti Pasi Heinua. Puheen sotaveteraaneille piti Tomas Häyry. Tilaisuus päättyi Onkilahden yhte-

näiskoulun musiikkiluokkien 1.-3. luokkalaisten kuoron esittämään Lippulauluun. Aamun koleudesta huolimatta paikalla oli sata-päinen yleisöjoukko.

Pääjuhlassa runsaasti laadukasta musiikkia ja jätteviä puheenvuoroja

Veteraanijuhlan ohjelmassa vuorottelivat musiikkiesitykset ja puheenvuorot tasavallan presidentin pitämästä juhlapuheesta moniin veteraaneille esitettyihin tervehdyksiin. Nämä elementit sitoi juontajana toisiinsa Yle Pohjanmaan toimittaja Manu Myllyaho sujuvan tehokkaasti ja tyylikkäästi.

Musiikkiohjelmistos-

sa keskeisessä roolissa oli Laivaston soittokunta täydessä kokoonpanossaan. Kapellimestarina toimi Rakuunasoihtokunnan päällikkökapellimestari musiikkimajuri Tero Haikala. Laivaston soittokunnan oma päällikkökapellimestari, musiikkikomentajakapteeni Juha Ketola esiintyi toisena laulusolistina. Paikallista solistiosaamista edusti sopraano Sarah Nedergård. Mieskuoro Vasa Songargille ja lapsikuorot Estradi ja Fading muodostivat vahvan kuoro-osaston. Musiikki-ohjelmisto koostui perinteisistä marsseista sekä tutuista isänmaallisista ja veteraaniaiheisista laulu-

Veteraani- ja maanpuolustusjärjestöjen lippulinna järjestäytyneenä lipunnosto- ja seppeleenlaskutilaisuuteen; sotaveteraani Ivar Granskog (oik.) on koleasta säästä huolimatta uskaltanut tapahtuman seuraajaksi. Kuva: Ilkka Virtanen

Sotaveteraani Karl-Erik Kallströmin voimakas puheenvuoro ei jättänyt ketaan kylmäksi. Kuva: Kaj Höglund

ta. Ohjelmisto toteutettiin esiintyjäryhmien vaihtelevin yhdistelmin. Tämän edellyttämät kappaleiden sovitukset olivat tuoreita ja raikkaita. Musiikkiohjelman päätteeksi kuultu Sibeliuksen Finlandia koko esittäjäkunnan yhteisesityksenä nosti juhlan isänmaallisen tunnelman huippuunsa. Maamme-lauluun yhtyi luonnollisesti myös monisatapäinen yleisö.

Tasavallan presidentti on perinteisesti osallistunut Kansallisen veteraanipäivän pääjuhlaan. Presidentti Alexander Stubb ei muodostanut poikkeusta ja hän piti lisäksi juhlapuheen. Puheessaan Stubb käsitteli veteraanien työn merkitystä sekä heidän luomansa perinnön seuraaville sukupolville säilymisen tärkeyttä. Hän käsitteli myös nykyistä sotien ja konfliktien sävyttämää maailmantilannetta ja sen suhdetta veteraanien kokemuksiin.

Puolustusvoimien tervehdyksen veteraanisukupolvelle toi Puolustusvoimien tuore komentaja, kenraali Janne Jaakkola. Puolustusministeri Antti Häkkinen esitti Valtioneuvoston tervehdyksen. Nuoren puheenvuorona Juulia Järvenpää esitti Pohjanmaan Maanpuolustuskillan kirjoituskilpailussa palkitun esseensä ”Yksi pari villasukkia”, jossa hän kertoi kokemuksistaan ja muistikuvista sotaveteraaniuksista.

Yksi juhlan huippuhetkestä koettiin 99-vuotiaan sotaveteraanin, apteekkarin Karl-Erik Källströmin esittäessä veteraanien tervehdyksen. Liikuntarajoitteinen Källström saapui sitkeän omatoimisesti puhujakorokkeelle ja otti sotaan osallistumisensa ja pitkän elämäkokemuksensa perusteella reippaasti kantaa niin Venäjän ja sen vainoharhaisen johtajan raakuuksiin ja rikolliseen toimintaan Ukrainaan kohdistuvissa sotatoimissa kuin

Tasavallan presidentti Alexander Stubb osoitti osallistumisellaan ja juhlapuheellaan arvostuksensa veteraanisukupolvea kohtaan. Kuva: Kaj Höglund

myös väestön Lähi-Idässä kokemiin siviiliuhreihin ja aineellisiin tuhoihin. Pitkäkestoisten aplodien voimakkuus suorastaan räjähti yleisön noustessa presidentti Stubbin ja kenraali Jaakkolan aloitteesta niitä seisaaltaan antamaan. Juhlan ohjelmaan kuului myös perinteinen seppelation lähettäminen kaa-tuneiden muistomerkille Vaasan vanhalla hautausmaalla. Kenttäpiispa Pekka Asikainen lähetti kolmi-henkisen varusmiespartion tätä tehtävää suorittamaan Narvan marssin tahdissa. Sotaveteraaneille ja muille kutsuvieraille oli järjestetty juhlapaikalla lounastilaisuus ennen varsinaisen juhlan alkua. Lounaalle osallistuivat myös valtiovalan edustajat. Veteraaneille ja lotille oli varattu paikat hei-

dän seuraansa. Näin heille tarjoutui mahdollisuus suoraan ajatustenvaihtoon maamme päättäjien kanssa.

Monipuolista paikallista oheisohjelmaa

Veteraanipäivän päätoimikunnan vahvistaman valtakunnallisen pääjuhlan lisäksi Vaasassa järjestettiin veteraaniviikolla runsaasti maksutonta paikallista oheisohjelmaa. Järjestettiin mm. yleisöluennot sota-ajan tanssikiellosta sekä Suomen Vapaudenpatsaasta ja sen symboliikasta. Kasarmialueen ja Vanhan hautausmaan muistomerkkeihin voi tutustua opastetuilla kierroksilla. Yhteislaulutilaisuudessa laulettiin sota-ajan lauluja. Kaupunginkirjastossa oli sota-ajan kiellettyjen kirjojen näyttely. Vaasan Sotaveteraa-

nimuseo oli viikonloppuna yleisölle avoinna ja lisäksi ryhmät voivat erikseen varata opastettuja tutustumiskäyntejä. Oheisohjelman

tilaisuudet houkuttelivat yhteensä satamäärin osanottajia.

Ilkka Virtanen

Veteraanijärjestöjen liput ja Kansallisen veteraanipäivän logo viestivät yleisölle, mikä juhla on kyseessä. Kuva: Kaj Höglund

Lotat Leila Salmi, 101 v (vas.) ja Sirkka Pohto, 97 v, saivat nauttia juhralounaansa viihdyttävässä seurassa Tasavallan presidentti Stubbin ja Vaasan kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Joakim Strandin seurassa. Kuva: Kaj Höglund

Sotaveteraanit Karl-Erik Källström (vas.), lisäksi Saarnisto ja Alvar Lithén saivat nauttia juhralounaansa tasavallan presidentin puolison Suzanne Innes-Stubbin ja kenraali Janne Jaakkolan seurassa. Kuva: Kaj Höglund

Vaasan läänin maanpuolustusyhdistys ry:n kevään toimintapäivä ja vuosikokous

VLMPY ry:n kevään toimintapäivän alussa kokoonnuttiin KPO:n pääkonttorille Kokkolaan kuulemaan osuusliikkeen nykytilasta ja miten kauppa valmistautuu mahdollisiin kriisitilanteisiin. Toimitusjohtaja Kim Biskop ja market-toimialajohtaja Antti Paananen esitelmöivät aiheista ja vastasivat osallistujien kysymyksiin. Tilaisuuden alussa Paananen esitteli laajasti KPO:n toimintaa ja kertoi samalla, että merkittävää varautumista on laaja toimipisteverkko. Se mahdollistaa niin päivittäin tarvittavien tavaroiden jakelun, myynnin asiakkaille kuin osittain myös varastoinnin mahdollisissa ongelmatilanteissa; siksi mm. polttoaineita on varastoitu useisiin eri paikkoihin. (Huom! Tilaisuus oli kevään -24 lakkojen aikaan.) KPO on Suomen suurimpia SOK-laisia osuusliikkeitä ja sen liikevaihto on 1,1 miljardia euroa. Huomion arvoista on, että KPO on erittäin merkittävä nuorten kesätyöllistäjä. Toinen huomio oli, että

Market-toimialajohtaja Antti Paananen. Kuva: Raimo Latvala

huomattava osa elintarvikemyyntiin tulevista raaka-aineista hankitaan lähialueilta. Paljon puhuttanut keskustelu kaupan katteista pääsi yllättämään kuulijat, sillä KPO:n katteet ovat todella alhaisia: Kannattavuus perustuu suuriin asiakasmääriin, ei siis suuriin katteisiin. Kuitenkin kannattavuus on ollut

hyvä ja vuosittain on pysytty investoimaan niin uusiin myymälöihin kuin myös mm. hotelleihin. Johtajat kertoivat myös KPO olevan merkittävä energian tuottaja olemalla osakkaana energian tuotannossa, mutta myös hyödyntämällä omissa kiinteistöissään aurinkoenergiaa.

Johtajat totesivat, että tulevaisuudessa on kuitenkin epävarmuutta: ”Toimintaympäristö jatkuu turbulenttina ja alttiina erilaisille markkinahäiriöille. Suomen talous on luisunut taantumaan. Hentoa kasvua odotetaan kuitenkin jo kuluvaan vuoden (2024) loppupuolella.” Toimintapäivä jatkui vuosikokouksella, jonka puheen-

johtajana toimi Kai Pöntinen ja sihteerinä Toini Malmi. KPO:n tarjoaman lounaan jälkeen siirryttiin seuraamaan Pohjanmaan aluetoimiston johtamaa harjoitusta Vanhan Varikon alueelle Kokkolassa. Harjoituksen esitteli kahvitellun yhteydessä majuri Teemu Heikkilä, joka kertoi VLMPY:n pääsevään seuraamaan epäilyttävän henkilön, ”viholli-

sen?”, kiinniottoharjoitusta sekä pelastamis- /ensiapuharjoitusta. Puolustusvoimien järjestämään harjoitukseen osallistui reserviläisten lisäksi myös viranomaistoja.

Teksti: Jouko Kuismin

Kuvat: Raimo Latvala ja Pasi Lindroos

Puolustusvoimien edustaja kertoi kohta nähtävän harjoituksen kulusta. Kuva: Pasi Lindroos

Veteraanilaulajat perinteen jatkajina

Ylivieskan sotaveteraaneilla oli aikoinaan tapana kokoontua yhteen ja laulaa kokoontumisissaan. Ensimmäisen kerran vuonna 2001 Ylivieskan sotaveteraanit saattelivat hautaan veteraaniveljensä laulaen Veteraanin iltahuudon siunaustilaisuudessa. Siitä voidaan sanoa Ylivieskan sotaveteraanikuoron syntyneen. Samoin he saattelivat kaikki muut veteraaniveljensä ja lotat niin kauan kuin laulajia oli. Veteraanien vähentyessä laulajien paikat kuorossa täyttivät vähitellen nuoremmat miehet, jotka ovat arvostaneet isänmaamme lunastaneiden työtä ja ovat halunneet, ettei arvokas perinne katkea. Useimmat laulajat ovat mukana myös muussa vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä. Kun sotaveteraaneja ei kuorossa enää ole, on kuoron nimeksi muutoutunut pelkkä Ylivieskan Veteraanilaulajat. Sotaveteraanit lauloivat toki muissakin tilaisuuksissa kuin hautajaisissa, ja ohjelmisto laajeni muihin isänmaallisiin ja sota-ajan lauluihin. Mukana on aina ollut myös hengellisiä lauluja. Niin edelleen. Nykyisin Veteraanilaulajat kokoontuu säännöllisesti kerran viikossa harjoituk-

Ylivieskan Veteraanilaulajat esiintymässä Reisjärven seurakuntakodilla 1.3.2023. Kuva: Reisjärvi-lehti

siinsa musiikinopettaja **Risto Savelan** johdolla. Monet kuoron lauluista ovat myös Savelan mieskuorolle soveltamia. Kuoron mukana on myös pitkän linjan musiikkimies **Keijo Nivala**, joka on säestänyt laulajia harmonikallaan. Mihinkäs harmonikka paremmin sopisikaan kuin sota-ajan

lauluihin! Viime vuodet Nivalaa on työllistänyt viihdeorkesteri Selvät sävelet, jota hän johtaa. Mukaan orkesteriin Nivala on saanut ison joukon soittajia ja laulajia ympäri maakuntaa. Aina joskus Veteraanilaulajat avustaa jumalanpalveluksissa Ylivieskan seurakuntaa. Kuoro on myös

vieraillut vanhusten palvelutaloissa Ylivieskassa, Alavieskassa ja Haapajärvellä sekä Reisjärven seurakunnan päiväpiirissä tuoden piristävää vaihtelua ja hyvää mieltä laitoksissa asuville vanhuksille. Tilaisuuksista on jäänyt erittäin hyvä mieli myös kuorolaisille tietäen, että he tekevät

arvokasta työtä. Toukokuun alkupuolella Ylivieskan Veteraanilaulajat teki kuorovierailun Muonioon. Siellä kuorolla oli yhteiskonsertti Käsivarren Mieslaulajien kanssa. Ylivieskalaisten ohjelmistoon oli valittu kymmenkunta mieskuorolaulua

reippaista marssilauluista ja muista sota-ajan kepeämmistä lauluista isänmaallisiin lauluihin. Matkalla tehtiin jo alustavia suunnitelmia lappilaisten vastavierailusta Ylivieskaan.

Osmo Anttila

YLENNYKSET KESKI-POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJIEN
PIIRIN ALUEELLA 4.6.2024

Tasavallan presidentti on Puolustusvoimain lippujuhlan päivänä 4. kesäkuuta 2024 ylentänyt yhteensä 1179 reservin upseeria ja erikoisupseeria, joista Keski-Pohjanmaan maanpuolustajien piirin alueella majuriksi yksi, kapteeniksi kaksi, yliluutnantiksi neljä ja luutnantiksi kolme henkilöä.

Majuriksi
Linna Jukka Tuomas Eemeli Sievi

Kapteeniksi
Marjakangas Jari Heikki Haapajärvi
Ojala Matti Kalevi Ylivieska

Yliluutnantiksi
Aro Jani Matias Kokkola
Nikkilä Jenni Marjaana Kokkola
Ojala Arto Olavi Nivala
Säilynoja Timo Toholampi

Luutnantiksi
Leminen Niclas Alexander Kokkola
Ojanperä Jussi Pekka Kokkola
Savela Samuli Ensio Ylivieska

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piirin alueella toimivien Puolustusvoimien aluetoimistojen päälliköiden ylentämät aliupseeriston ja miehistön jäsenet. Sotilasmestariksi kaksi, vääpeliksi kaksi, ylikersantiksi kolme, kersantiksi yhdeksän, alikersantiksi yksi, korpraaliksi 13 henkilöä ja ylirajajääkäriksi kaksi henkilöä.

Sotilasmestariksi
Koskela Kai Mikael Kokkola
Sillanpää Timo Viljami Kokkola

Vääpeliksi
Niemelä Mikko Tapani Ylivieska
Valli Petri Ylivieska

Ylikersantiksi
Juuti Ville Veli Tapio Kokkola
Majabacka Johnny Mikael Kokkola
Wistbacka Annika Helena Kruunupy

Kersantiksi
Huhtala Mikko Samuli Veteli
Kylmälä Teemu Jussi Petteri Kalajoki
Marjanen Eemil Joonatan Ylivieska
Niemissalo Pinja Irene Kokkola
Ohtamaa Heikki Johannes Nivala
Rautio Markus Anton Sakari Ylivieska
Räsänen Tomi Markus Kokkola
Salmikangas Matias Jerry Sakari Ylivieska
Strandvall Jenny Anna Linnea Vaasa

Alikersantiksi
Viitala Mikko Einari Nivala

Korpraaliksi
Granvik, Jonny Mikael, Kruunupy
Juhola Mikko Matias Nivala
Kankaanpää Sami Petteri Kokkola
Keskitalo Tomi Henrik Kokkola
Kinnunen Jarkko Tapani Haapajärvi
Kivioja Juho Joonas Reisjärvi
Laakso Mikko Oskari Kokkola
Laitala Hannes Ari Santeri Ylivieska
Portin Anders Karl Wilhelm Pietarsaari
Timlin Arimatti Sakari Nivala
Tyynelä Ville Ilmari Veteli
Viirret Tuomas Martti Herman Ylivieska
Öljymäki Janne Matias Haapajärvi

Ylirajajääkäriksi
Pekonen Jani Tapio Haapajärvi
Tillgren Arto Tapani Haapajärvi

MPK POHJANMAA, SITOUTUNEIDEN YLENNYKSIÄ

Seuraavat Pohjanmaan maanpuolustuspiirin sitoumuksen tehneet toimijat on ylennetty Puolustusvoimain lippujuhlan päivänä 4.6.2024 seuraaviin reservin sotilasarvoihin:

Kapteeni:
Toni Puutio

Luutnantti:
Kaisa-Marja Kokko

Sotilasmestari:
Kai Koskela
Pasi Salonen

Vääpeli:
Timo Utunen

Ylikersantti:
Atte Forslund
Johnny Majabacka
Annika Wistbacka

Kersantti:
Tero Aho
Sami Pollari
Jenny Strandvall
Christer Wikman

Alikersantti:
Toni Latosaari
Kimmo Mikkola

Korpraali:
Jonny Granvik

Lämpimät onnittelumme koko Pohjanmaan maanpuolustuspiirin puolesta ylennetyille.

VALTIOLLISET HUOMIONOSOITUKSET KESKI-POHJANMAAN
MAANPUOLUSTAJIEN PIIRIN ALUEELLA 4.6.2024

Tasavallan Presidentti, Suomen Valkoisen Ruusun ja Suomen Leijonan ritarikuntien suurmestari, on päättänyt antaa ansiotuneille Suomen kansalaisille seuraavat kunniamerkit:

Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi
Kurikkala, Tomi Tapani,
tuotantojohtaja, Kannus

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali kultaristein
Ylikulju, Sirpa Helena,
työnjohtaja, Haapajärvi

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali
Autio, Kirsi Maarit Johanna,
materiaalisihteeri, Haapajärvi

Huuskonen, Marjo Helinä, varastonhoitaja, Haapajärvi
Kivelä, Tomi Niko Johannes,
vanhempi rajavartija, Kokkola

RUL HUOMIONOSOITUKSET

Puolustusministeri Antti Häkkänen on myöntänyt päivämäärällä 4.6.2024 yhteensä 9 Suomen Reserviupseeriliiton kultaista ansiomitalia soljen kera ja 37 kultaista ansiomitalia.

Kultainen ansiomitali soljen kera (RUL kam sk):
Majuri Kari Autio, Kokkolan Reserviupseerit

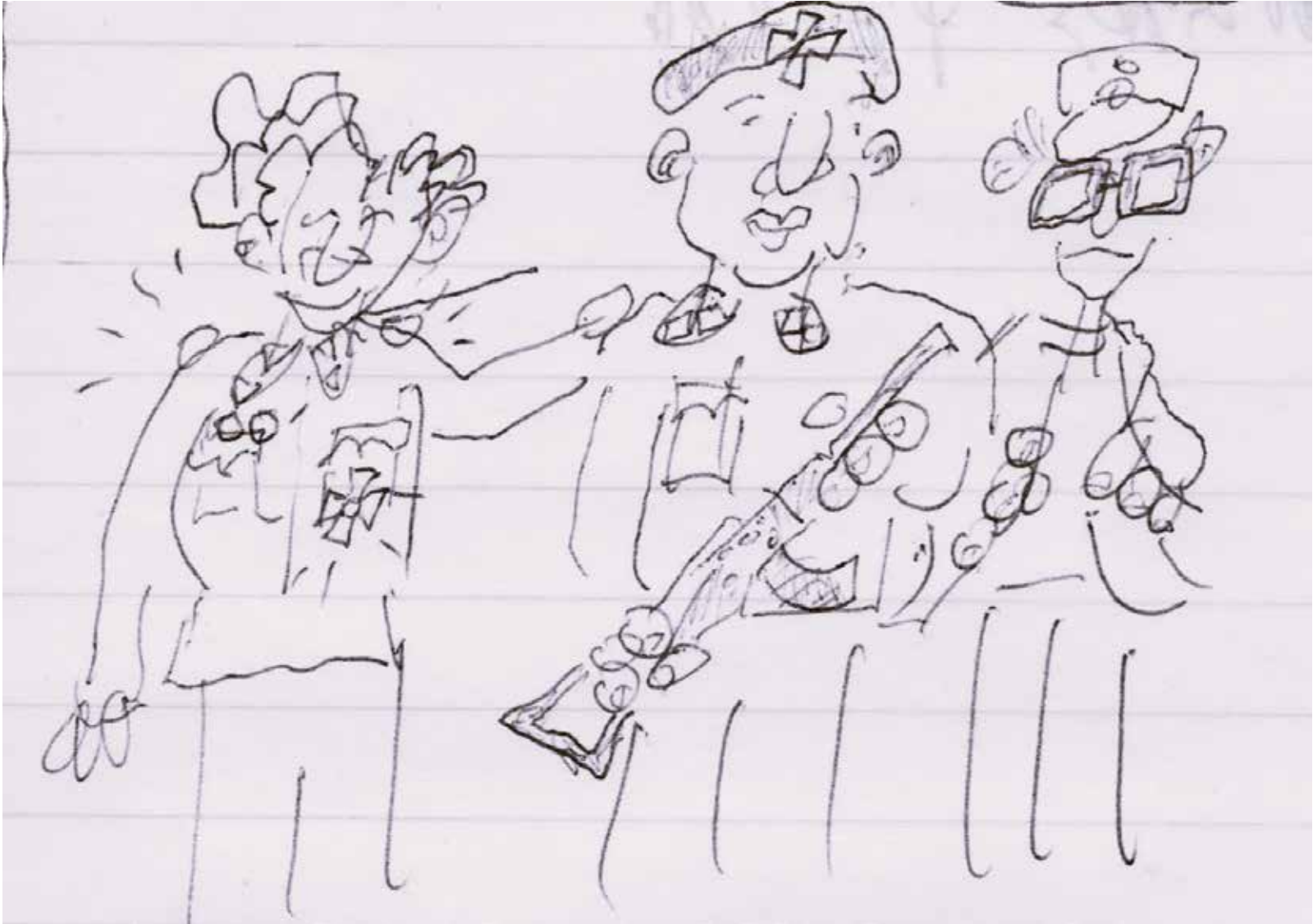
Kultainen ansiomitali (RUL kam)
Kapteeni Seppo Ojala, Kannuksen Reserviupseerit

Ylennettyjä reservin upseereja ja reserviläisiä Pohjanmaan aluetoimiston järjestämässä ylennystilaisuudessa Kokkolassa.

Aeka aekoo kutakin, sano pässi, kun peätä leikattiin

Eläpähän mittään, Kekosen aeka mäni ja tuli naesten aeka ruveta sohi- maan tätä moanpuolustuk- sen asiata. Se Reeni tilas Kiinasta laevatolokulla semmosia puuperäsiä ryn- näkkökivväärin irvikuvia, kun halavalla sai, ja taes siinä Jyväskylän seuvun aseteollisuus soaha nokil- leen. Eikähän siinä kaekki, tämä Tarja hoksas sitte, että Suomen jalakaväkimiinat uhkoo ihmisten jalakoja ihan loppaalisti Afrikka- ta myöten, vaekka oesivat Haapajärven varikon kal- liossa. Eikähän se Ottavan sopimus hukkaan männy, saehan se Tarja Venäjältä kissan, olko Metveeteviltä eli Puttiinilta iteltään, en tok muista. Mutta varmasti hyvä kissa laatujaan... Siinä jossaan välissä minut huomattiin tarpeelliseks suojelemaan kotiseuvun väkkee ulukoselta pahalta väestönsuojelun merkeissä ja niin sitä voan istuttiin ja toimiteltiin varikolla, leä- ninhallituksen kellarissa ja Kuopion Pelastusopistolla kovia suunnitelmia. Uhka vaen ei tullu millonkaan Venäjän suunnalta, omat voemat pokahteli ja rik- kihapporekat ajo leikisti ojjaan Kuopiossa Petosen risteösalueella. Eihän sii- nä mittään, liimapaperia ikkunan saomaan ja kuu- senhavulla ripsimään, voan nyt kun on kaks vuotta kahtonna Ukrainan uutisia, huomoo, että ei pärjätä pe- lekällä liimapaperilla. Mei- jän Sauli sen puki sanoeks, sano että nyt on pahan kas- vot näkyvissä noamarin alta... No kovinhan tässä vana- ha ukko meinoo kärtysäks tulla, niin että tämä sotila-

Kuvassa (vasemmalta) "Dirty", "Bruno" ja Wanaha kapteeni. Piirros Wanahan kapteenin käsialaa vuodelta 1974 olevan alkuperäisen valokuvan pohjalta.

suran päätös sattu sopivaan saomaan, kun kävi kevät- talavella ilimi, että mejän Rukin kurssi 144 Karoliini riisti kaoluslaatoestaan eristysnaohan pätkät toesen salmiakin peältä ja paljastu upseerikokelaeks tasan 50 vuotta sitten. Ei kun Hami- naan! Se varmaan ol kaopunki ihan ennallaan, kun ottaa huomioon, ettei ennee yh- tään muista, miltä se sillon

ennen näötti. Peäraken- nuksen Maneesin muistin ja kaatuneitten upseerien patsaan, mutta kooärhoon kasarmia piti jo etsiskellä. Ruokala ei tuntunna tutulta, liekkö muuttanna paekkoo, mutta mitenäs se piti sat- tua: hernekeittoo ja panna- ria ja mansikkahilloo luvan kans monta lusikallista! Hiukkavoaran ampumara- talla kierrin lipputankoo, kun otin vahingossa kaks

lusikkata... Entäpä sitten ne soturit. Si- tähän ol viime näkemästä vettä virranna Pyhäjoen nis- kassa niin palijo, että nehän ol seitenkymppisiä ukkoja ne entiset kaksikymppiset ja niinhän sitä hoksasin itekki olevani. Meijän komppa- nianpeällikkö tuli rulla- tuolipotilaana nuoremman poloven avustamana ter- vehtimään. Maneesissa piti Jylhän Mikko hienon

esitelmän mejän soturivel- jistä Kahennentoesta Kaar- len karoliineista, ja ilta hui- pentu veljespäevällisseen, jonka ruokapöyvän runsaus sai vanahan moalaesukon peän pyörälle. Joka kom- panialle ol omat pöyvät ja siinäpä viimestään tunnis- teltiin ajan jo patinoemia noamataoluja. Minä kaevon sotilaspassin taskusta ja ky- syin, että muistattekos tuota poekkoo ja ne sano, että kyl-

lä me tuo muistetaan, mutta sinä out jo hankalampi tap- paus. Mitenkä se sanokaan se Ruuneperi, että: "Nuotiolta puuttunut ei jut- tu, missä Hurtti-vanhus istui vaan..."

Wanaha kapteeni

Pohjanmaan Maanpuolustaja on

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri ry:n,
Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry:n ja
Österbottens Försvarsgille – Pohjanmaan Maanpuolustuskilta rf:n
tiedotus- ja jäsenlehti.
Talousasiat: Markku Takala, 0400 889 660
markku.takala53@gmail.com
Paino: Botnia-Print Oy, Kokkola

**POHJANMAAN
MAANPUOLUSTAJA**

Päätoimittaja: Jouko Liikanen P. 044 558 2603
paatoimittaja@kpmaanpuolustajat.fi
www.kpmaanpuolustajat.fi

Aineistopäivät:

Talvisodan päättyminen 13.3.
Marskin syntymäpäivä..... 4.6.
Haminan rauha 1809..... 19.9.
Itsenäisyyspäivä 6.12.

OSOITTEENMUUTOKSET

RES: (09) 4056 2040
toimisto@reservilaisliitto.fi
RUL: (09) 4056 2054
toimisto@rul.fi

K-P Maanpuolustajien piiri ry
Seppo Ruotoistenmäki 040 5870 423
seppo.ruotoistenmaki@gmail.com
Autojoukkojen Kilta:
Ari Olli 050 375 4257
ari.am.oli@gmail.com

**Österbottens Försvarsgille –
Pohjanmaan Maanpuolustuskilta rf**
Arja Rantanen 050 524 4731
arjarantanen24@gmail.com